45LİK PLAK HEDİYENİZİ İSTEMEYİ UNUTMAYINIZ

ROCK'N ROLL

Haziran 2021 Sayı: 1

9 780275 796891

"Her şeyi televizyondan öğrenmem gerekiyordu"

Toplu iğne 47 yaşında

THE WEEKND

HIZLI VE ÖFKELİ

Cava grande

Dans ettirme potansiyeli kesinlikle daha fazla..

Radyo Popsav

0212 247 74 08

İnternette,
Popsav.org'da
yayında!

Radyo Popsav

KerkiSolfej
KONSERLERİ
DATÇA

2 AĞUSTOS
PAZARTESİ Saat 21.15

TUĞBA YURT

DATÇA AÇIKHAVA TİYATROSU

KRALPOP RADYO
ÇİZGİM EVENT & MARKETING SOLUTIONS
biletix
ticketmaster Türkiye

YENİ BİR KİMLİK

Adımızın başına Rock geldi. Yeni bir yapılanma içine girerek adımızı SEVMEDYA yaptık. Roll zaten Rock'ın eksikliğini hissediyordu. Rock'n Roll, olay budur diye fısıldadı kulağıma. Daha büyük atılım olarak Turkcell Dergilik platformuna girdik. Anladık ki, kağıt kokusunu artık insanlar bizim kadar sevmiyorlar. Biz de dijitale ağırlık vermeye karar verdik. İçeriğimiz büyük bir değişim yaşamadı, sayfalarımız arttı. Yeni yazarlar eklendi kadromuza.

Dünü ve bugünü birleştirmeye devam ediyoruz. Son ayların en güzel iki albümü olan Steven Wilson ve Walking Papers albümleri yanında Ali Kocatepe Toplu İğne Müzik Yarışması gibi hafızalarımızı tazeleyen bir nostaljiyi anımsatıyor. Caz müziği son zamanlarda biraz es geçtiğimiz az bahsettiğimiz bir tür oldu. Bu türün yeni yıldızlarını tanıtıyoruz , bizden genç cazcı Irmak Karadağ'la konuştuk. Yazarımız Ümit Tunçağ'ın oğlu Tan'ın grubu Cave Grande'nin yeni elektronik albümü "Hollow Shell" e atlıyoruz. Bomba gibi bir albüm Vangelis 'le Jean Michel Jarre ile köşe kapmaca oynar.

Müzisyenlerin pandemi süreci içinde düştükleri boşluk, zorluklar açılmaya hazırlanan yeni dünya düzeni içinde nasıl onarılacak, merak içinde bekliyoruz.

EMİN YEĞİNBOY

ROCK'N ROLL

Haziran 2021
Sayı:1 **Fiyat:**25 TL
Yaygın Süreli Yayın

Sev Medya adına
Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Aslıkan Sevinç Topsakal

Genel Yayın Yönetmeni
Prof.Dr.Erkan Sevinç

Görsel Yönetmen
Aslı Bulut

Yayın Danınşmanı
Emin Yeğinboy

Genel Koordinatör
Bektaş Türk

Kurumsal İletişim
Burcu Geneş

Kültür Sanat Danışmanı
Erhan Ok

Satış ve Pazarlama
Simelya Bayözen

Yönetim Merkezi:
Gümüşlük mah.1196 sokak Bağarası Sitesi
4/E Blok D:2 Bodrum/Muğla

sevmedya@hotmail.com
ISSN:2757-9689
Dağıtım: Emek Kitap
Basım tarihi:29.05.2021

Basıldığı Yer:
Manisa Ofset / 1414 sokak no:38/A
Kahramanlar/İzmir
Tel:02324895733

Dergide yayınlanan yazı, resim ve fotoğrafların FSEK ve Basın Kanunu'ndan kaynaklanan hakları Sev Medya/Aslıkan Sevinç Topsakal'a aittir.İzin alınarak ve kaynak gösterilerek iktibas edilebilir. Yayınlanan yazılardan yazarları sorumludur.

Architects

“For Those That Wish To Exist”

İşte kelimenin tam anlamıyla yaşayan bir albüm. Sözlü olarak, bu gezegendeki her bir insanı etkileyecek olan yaklaşan iklim felaketine odaklanıyor. Pek neşeli değil değindikleri konular. Modern zamanlar da zaten çok neşeli zamanlar değil. "Sonun geldiğine hiç şüphe yok / Külün tadına bakacaksın, tozu tadacaksın / Çünkü bu dünya kollarımızda ölüyor" diye ilan ediyorlar açılış şarkısı “Black Lungs”ta. Kafanızı kuma gömmek istiyorsanız, bunun için de güzel bir şarkıları var : Royal Blood'dan Mike Kerr'in konuk olduğu “Little Wonder”. Bu sefer “her şey yolunda' ...' diyorlar. Sarkastik, bıyık altından hafiften gülerek.

Her şeyin etrafında asılı olduğu ana tema var ama ona farklı açılardan yaklaşıyorlar. Bazen öfkeli, bazılarında alaycı ve bazen kaderci bir karamsarlığın derinliklerinde çırpınıyorlar. Bununla birlikte, şarkı yazarı Dan Searle kendi başarısızlıklarından da bahsediyor. Ateş hattında yeterli iş halledemediklerinden bahsediyor. Vaaz vermiyoruz diyor. ”An Ordinary Extinction” giriş, arka planı döşeyen melodisiyle has bir Rammstein parçası sanki. Ancak, tüm bu varoluşsal ve aralıksız kasvet içinde, müzik, daha önce hiç kullanmadıkları kadar zengin ve parlak renkler içinde yaşıyor. Bring Me The Horizon'un kendi deathcore başlangıcına yaklaşan erken dönem albümlerine yaklaşan müzikalite Arcitects’in yeni hedefi olmalı.

The Weeknd öfkeli ve hızlı

Başı bandajlı, göz altları mor veya biraz önce kavgadan çıkmış gibi yüzü yaralı, burnu kanamış resimleri The Weeknd'in son günlerde en çokgörülen imajı. Başı bandajlı resimleri Hollywood ünlülerinin absürd kültürünü yansıtıyor ve insanları memnun etmek ve onaylanmak için yüzeysel nedenlerle kendilerini manipüle ediyorlar, o kadar çok güzellik ameliyatı var ki... " Yüzü gözü dağılmış, kırık burunlu resimleri BlackMatter hareketine desteğini gösteriyor. Geçtiğimiz yıl, 2 milyar Spotify tıklanmasına, 270 milyon YouTube izlenmesine, 51 ülkede bir numara olan "Blinding Lights" şarkısına karşın Grammy Ödülleri'nde hiçbir adaylık almamasına çok öfkeli... Grammy'nin baştan sona yozlaşmış olduğunu söylüyor. Amerika'da hayatı durduran Super Bowl maçının devre arasında sahne alan Weeknd, muhteşem bir performans sergiledi. Grammy adaylığı almaması Elton John, Drake, Nick Minaj gibi müzisyenleri de şaşırttı. Sosyal medya da Grammy'i eleştiren mesajlar attılar. Son albümü "The Highlights" çok başarılı bir R&B tabanlı albüm. Üzerine gelen pop rötuşları retro esintiler taşıyor. Daft Punk, Kendrick Lamar ve Drake ile yaptığı ortak şarkılar da var. Nükhet Duru'nun seslendirdiği Mehmet Teoman bestesi "Ben gene sana vurgunum" klasiğinin nakaratları Often adlı parçasında sample olarak kullanmış.

Vatandaşlık adıyla Abel Makkonen Tesfaye Kanada, Toronto doğumlu. Yeni sanatçıların çoğu gibi 2011'de YouTube'a şarkı yükleyerek kariyerine başlıyor. Bir mağazada tişört katlarken 2010 'da üçleme mixtape'lerinin (House of Balloons, Thursday, Echoes of Silence) yayınlanması konusunda kararsızdı. Müzik bile bulanıktı: ürkütücü sentezler ve boğuk perküsyonu delip geçen uğultulu gitarlarla dönen hedonistik R&B. Şimdi yarartıcı yönetmeni olan çocukluk arkadaşı La Mark Taylor onun vokallerini sample üzerinde kullanmaya zorlar. Drake ile tanışması yolunu açar.Kanadalı yıldız Drake'in 2011 albümü "Take Care"'e katkıda bulundu ve bir yıl sonra Republic Records'a imza atarak mixtape'lerini 2012'nin Trilogy derlemesi olarak yeniden yayınladı. 2013'teki ilk albümü "Kiss Land" , ABD Billboard listelerinde 2 numaraya kadar yükselse de, Tesfaye ve plak şirketinin beklentilerini karşılamadı. 2015'de "Beauty Behind the Madness" albümü daha agresif bir pop sesi ve kapsamı daha sinematografik olarak şekillendi. Pop devleri Ed Sheeran ve Lana Del Rey işbirliği yaptı. Albüm üçlü platinle gelirken, İsveçli pop dehası Max Martin ile yazılan ve üretilen "Can't Feel My Face" yazın hit parçası oldu ve iki Grammy adaylığı kazandı. Aynı zamanda Nickelodeon Çocukların Seçimi Ödülü'ne layık görüldü. Bu oldukça absürd bir durumdu. Şarkı çok fazla kokain almaktan dolayı uyuşmuş bir yüze sahip olmak üzerine sözler içeriyordu. Akılda kalıcı yönü olan sıcak ritmi ve nakaratı şarkıyı masumlaştırmaya yetmişti . Bu arada Tesfaye'nin şehvetli eseri "Earned It", o yılki gişe rekorları kıran "Fifty Shades of Gray" filminin şarkısı oldu. Filmin tek pozitif yönü de bu şarkıydı. Tesfaye, sık sık çelişkili kimlikler sergiliyor. Büyük bir pop yıldızı olmak ve onu geliştirmek için harcadığı yıllar imajıyla çatışıyor. Şarkı temaları genellikle uyuşturucu kullanımı, kötü ilişkiler ve gece geç saatlerde yaşanan ilişkiler etrafında dönen somurtkan, düşünceli bir anti-kahraman imajı. Bunu 2016 albümü "Starboy"'dan bir şarkı olan "Reminder" da seslendirdi: "bir çocuk kanalı için yeni bir ödül kazandım / bir çantadaki malı bir çekiçte uyuşan bir yüz hakkında konuşmak" / ben lanet bir kaltağım, ben bir Teen Choice değilim. " "Tell Your Friends" te, seks, uyuşturucu dolu sözler havada uçuşur. Tesfaye'nin görsel sanat yeteneğini motive eden bir Hollywood aşkı var. Bir film tutkunu, müziğine ve beraberindeki videolara birçok film referansı ekliyor. Bu, en çok, "gerçekten kötü bir gece geçiren" kanlı ve yaralı bir karakter olarak rol aldığı "After Hours" kısa filminde görmek mümkün. Geçmişin önemli filmlerinden referanslarla dolu kısa filmdir.

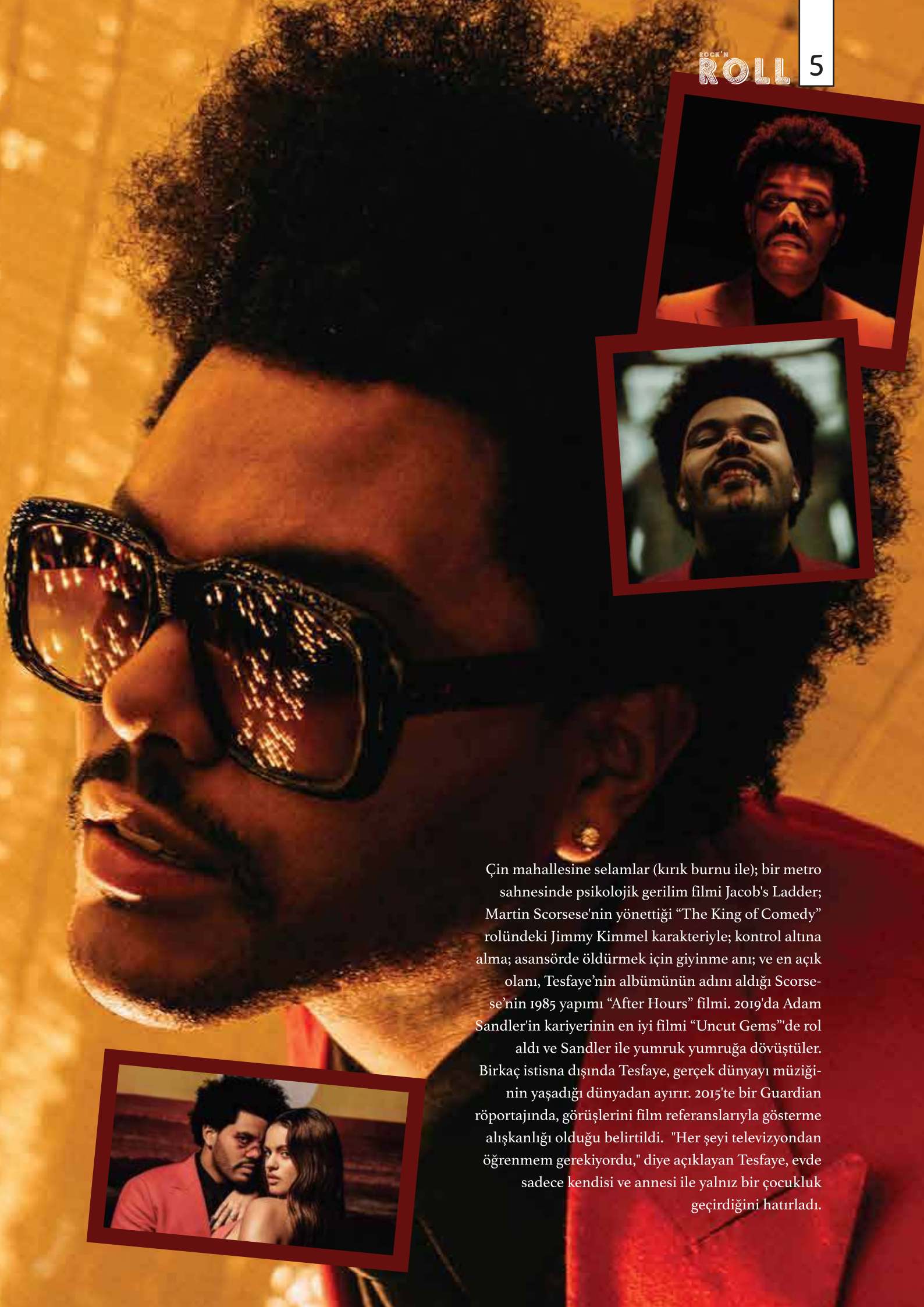

Çin mahallesine selamlar (kırık burnu ile); bir metro sahnesinde psikolojik gerilim filmi Jacob's Ladder; Martin Scorsese'nin yönettiği "The King of Comedy" rolündeki Jimmy Kimmel karakteriyle; kontrol altına alma; asansörde öldürmek için giyinme anı; ve en açık olanı, Tesfaye'nin albümünün adını aldığı Scorsese'nin 1985 yapımı "After Hours" filmi. 2019'da Adam Sandler'in kariyerinin en iyi filmi "Uncut Gems"'de rol aldı ve Sandler ile yumruk yumruğa dövüştüler. Birkaç istisna dışında Tesfaye, gerçek dünyayı müziğinin yaşadığı dünyadan ayırır. 2015'te bir Guardian röportajında, görüşlerini film referanslarıyla gösterme alışkanlığı olduğu belirtildi. "Her şeyi televizyondan öğrenmem gerekiyordu," diye açıklayan Tesfaye, evde sadece kendisi ve annesi ile yalnız bir çocukluk geçirdiğini hatırladı.

Puscifer
Existantial Reckoning

Puscifer'in dördüncü stüdyo albümü. Esrarengiz vokalist Maynard James Keenan'ın (Tool, A Perfect Circle) çekirdek üyeler Mat Mitchell (gitar / prodüksiyon) ve Carina Round (vokal / şarkı yazarlığı) ile bir kez daha katıldığı albüm ayın en ilgi çekici albümlerinden. “Existential Reckoning”, son beş yıl içindeki ilk LP'leri (Money Shot 2015'te çıkmıştı). Yeni girişimde Puscifer, Billy D ve karısı Hildy Berger'in devam eden fantastik maceralarını takip eden bir hikaye anlatıyor. Türü adlandırmak zor bana en çok elektro sanatsal rock melodileri uygun geliyor. Bay Keenan'dan gelecek herhangi bir yeni müzik, kemik hayranlarını kesinlikle memnun eder. Ve Puscifer’de bir kez daha Keenan ve arkadaşları temelleri elektronik dokunuşlar üzerine kurulu melodiler oluşturmuşlar. Zaman zaman 80'lerin başındaki yeni waverların yanı sıra Radiohead gibi yeni melodik arayışlarla mukayese edilebilir. Vokal ve gitar, elektronik looplar melodik yönü sağlıyor. Puscifer, "Bread and Circus" ve "Apocalyptical" gibi erken albümlerde duyulduğu gibi ilginç bir dinleme deneyimi sunuyor. Keenan ve Round'un vokalleri birbirine dikiş izi olmadan bağlanıyor. Bununla birlikte, Keenan’ın "Bullet Train to Iowa" daki vokal sunumu inkar edilemez bir şekilde Tool’daki performanslarına benziyor.

Keenan, Puscifer'de sık sık öne çıkarken, Mitchell müzikal temelini kuruyor. Mitchell, eski bir Fairlight IIx bilgisayar enstrümanı kullanarak “Existential Reckoning” boyunca gerçekten benzersiz bazı sesler yaratmış. Aynı cihaz 80'lerde Peter Gabriel, Kate Bush ve Stevie Wonder tarafından da kullanılmış. Albüm o emsalsiz retro havayı yakalarken modern ve hatta fütüristik bir sese sahip olmaya da devam ediyor

Tool'un lastik gibi rifflerini veya “A Perfect Circle”'ın progresif keşiflerini bekliyorsanız, burada yanlış kapıyı çalarsınız. Şarkıların temposu orta aralıkta (başka bir deyişle, hiçbir şey çok yavaş / çok hızlı değildir).

Maynard’ın yetenekleri, her zaman ilham verici olaylar ortaya çıkarır. A Perfect Circle, Tool ve Puscifer'den gelen yeni albümlerle son iki buçuk yıl Keenan için oldukça verimli geçti. Ve “Existential Reckoning” kesinlikle bu dönem içinsdde yaptığı en iyi işlerden.

Temel Parçalar: "Bread and Circus", "Apocalyptical", "The Underwhelming", "Bullet Train To Iowa", "Bedlamite"

The Sound of Metal
Yönetmen : Darius Marder
Oyuncular : Ahmed Riz, Olivia Cook, Paul Raci, Mathieu Amalric.

Sessizliği dinlemek kolay mı ?

Emin Yeğinboy

Kurgu ve ses dallarında aldığı ödüllerle iki Oscar kazandı "Sound Of Metal". Bu iki ödül bile filmin kalitesini tanımlamaya yetmiyor ki kurgu ödülü bir filmin başlı başına kalitesini kanıtlar. Başrol oyuncusu Ahmed Riz'in performansına da, bu yılın en iyi erkek oyuncu ödülü rahatlıkla verilebilirdi.

Yönetmen Darius Marder'ın, Derek Gianfrance'ın yönettiği 'Babadan Oğula- The Place Beyond The Pines' filminde senarist olarak imzası vardı. Yönettiği ve senaryosunu yazdığı ikinci filminde baş karakterinin duygularını, çaresizliğini o kadar ustaca yansıtıyor ki alkışa değer.

Yaşam alanları karavan olan iki müzisyeni tanıtıyor öykü. Yollarda yaşayan, sürekli turne durumunda olan Lou (Olivia Cook) ve Ruben (Ahmed Riz), Blackgammon adını verdikleri iki kişilik gruplarıyla her akşam başka bir yerde, başka mekanda sahne alırlar. Ruben'in davuldaki ritmine, Lou sesi ve gitarıyla eşlik eder. Ritm birlikteliği gittikçe yükselen, yüksek volümlü deneysel bir rock müziğe dönüşür. Karavanlarında yaşamları rutin akar. Uyanırlar, kahvaltı sonrası konser verecekleri kasabaya veya kente doğru yola çıkarlar. Bir sabah uyandıklarında Ruben, aniden sesleri duymamaya başladığını, sadece uğultu algıladığını fark eder. Lou'ya haber vermeden alelacele gittiği doktor yüzde 80 işitme kaybı olduğunu saptar. Bir süre dinlenmesi gerektiğini, gerekirse sonraki dönemde koklear implant (kulağı pas geçerek direk duyma sinirine etki yapan cihaz) ameliyatı olabileceğini söyler. Bu Ruben'in kabul edebileceği bir durum değildir.

Ara vermek, onun için müzikten ve yaşamdan kopmaktır, yapamaz... Önce Lou'dan saklamaya çalışsa da durumu kısa sürede anlaşılır. Öykü, işitme engellilerin grup tedavisi yapıldığı bir merkeze geldiğinde farklı bir akışa giriyor. Merkezin başında Vietnam'da işitme duyusunu kaybetmiş, uzun yıllar alkolle mücadele etmiş, Joe (Paul Raci) vardır. Buradaki tedavi için önce kişinin sağırlığı kabullenmesiyle başlamaktadır. Sonra kendine, özüne dönmek ve

diğer insanlarla anlaşmak üzerine kuruludur. Ruben bunların hiç birisiyle özdeşleşecek bir ruh hali içinde değildir. Lou'dan ve müzikten ayrı düşmek onu agresifleştirir. Sessizliği kabullenmek ve öğrenmek kafasındaki yaşam beklentilerine tamamen ters taraftadır. Son derece sade bir öyküden, insan ruhunun labirentlerine inen, oyunculuğu ön plana çıkartan bir film çıkmış ortaya. Mader anlatımında Ruben'in sağırlığa gösterdiği tepkilere, çırpınışlarına, kabullenmemesine adım adım ilerliyor. İnsanın yaşamında beklemeden karşılaştığı değişikliklere adapte olmasının zorluklarını, tutkulu bir müzik bağlantısı ve aşk üzerinden öykülüyor. Müzisyen bir kişinin duyamamasının ne kadar yıkıcı ve depresif olduğunu hissetmemek mümkün değil. Düşünüyorum da, Beethoven en muhteşem senfonisi olan 9. senfonisini sağır olduktan belki de sağırlığı kabullendikten sonra besteledi. Müziği yazan beyin olduktan sonra duyamamayı kabullenmek, öz dünyana kapanmak, yaratıcılığı daha fazla mı besliyor ? sorusuna filmdeki öykü, bir yanıt olabilir .. Merkezde eğitim veren Joe sağır olduktan sonra önce alkole bağlanıyor. Ondan kurtulduktan sonra kendini sağırların yaşama adapte olmalarına adamış bir adam oluyor. Ruben'e "kendini dinle" diyor. Sağırlığın insanın elinden alamayacağı bir şey iç ses. İç sesimiz, kendi cennetimiz olmalı..

Ruben'e hayat veren Pakistan asıllı İngiliz oyuncu Ahmed Riz son yıllarda 'Gece Devriyesi', 'Night Of'(mini dizi), 'Venom' gibi iyi filmlerde oynadı. Bu kez hepsinin üzerine çıkan bir oyunculuk sergiliyor. Bu rol için 6 ay kadar davul dersi almış, işaret lisanını öğrenmiş. Ruben karakterine inanmış, tüm benliğiyle oynuyor. Lou'da, keza Olivia Cook gayet iyi. Filmin bilge kişisi Paul Raci acılardan arınmış karaktere çok iyi gitmiş. Oscar'larda aldığı en iyi yardımcı erkek oyuncu adaylığı hakkı.

Bazı filmler büyük öyküler anlatmazlar. O basit öyküde karakterinin iç dünyasına öyle kapılar açarlar ki.. Etkilenirsin ve o kapılardan içeri girersin..

"TOPLU İĞNE" 47 YAŞINDA...

Ali Kocatepe

Avrupa'da ilk kez 1956 yılında organize edilen Eurovision Şarkı yarışmalarına Türkiye 19 yıl sonra ilk kez İsmail Cem'in Genel Müdürlüğü zamanında 1975 yılında katıldı. 1968'de TRT kurulmuş ve Türkiye Avrupa Yayın Birliği'ne üye olmuştu ama müzikseverler ekran başında ilk müzikal milli heyecanı TRT'nin kuruluşundan 7 yıl sonra yaşadılar.1975'de "Seninle Bir Dakika" ile...

Belki de TRT'yi cesaretlendiren, ilk Eurovision maceramızdan bir yıl önce yaşadığımız "Toplu İğne Beste Yarışması" heyecanıydı...

Bakın anlatayım:

1974 yılının ilk ayları. ***Hafif Müzik Derneği***, televizyonda yayınlanacak bir müzik yarışması düzenliyor. Adı da: ***Toplu İğne Beste Yarışması...***

Pop müziğin yeni üretimlerle kaynadığı bir dönem. ***Toplu İğne Yarışması***'na katılanlar arasından 19 şarkı, finalistleri belirleyecek seçici kurulun önünde yarışmaya davet ediliyor. Onların arasında sözü ve müziği bana ait olan ve Şanar Yurdatapan'ın düzenlemesi ile seslendirdiğim ***"Hey Gidi Dünya Hey"*** adlı şarkım da var...Yarışmacılar ***19 Mayıs 1974*** Pazar günü İstanbul Teknik Üniversitesi Maçka Maden Fakültesi konferans salonunda jüri önüne çıkıyorlar. Yarışma aynı zamanda TRT televizyonunun ***"Telespor"*** programı içinde yayınlanıyor. Değerlendirme, 16-25 yaş ile, 25-80 yaş arası iki grup jüri tarafından yapılıyor. Sunucular: ***Funda Anapa*** ve ***Erdinç Üstün***. Alfabetik sırayla yarışan şarkıcılar ve seslendirdikleri şarkılar şöyle:

Ali Kocatepe "Hey Gidi Dünya Hey"
Asu Maralman "Bir Ayrılık, Bir Yoksulluk, Bir Ölüm"
Atilla Yelken "Gadınım"
Erol Evgin "Geli Geliver"
Ertan Anapa "Yol Ver"
Esmeray "Unutama Beni"
Fatoş Balkır "Bilmem Nasıl"
Güzin Sokullu "Yanımda Sen"
İskender Doğan "Menekşenin Moru"
Kayhan "Doğdum, Ağladım"
Modern Folk Üçlüsü "Dudilli"
Muzaffer Uludağ "Umut"
Nilüfer "Al Beni Çal Beni"
Nonna Bella "Umut Veya"
Özdemir Erdoğan "İki Gönül"
Rana Alagöz "Bir Bardak Aşk"
Uğur Işık "Özlem"
Ülkü Üst "Hepsi Laf"
Yurdaer Doğulu "Gözyaşı".

Yarışan şarkılar içinde sadece Yurdaer Doğulu'nunki enstrümantal. 109 jüri üyesinin oyları sonunda en yüksek puanı alan sekiz şarkı finale kalıyor. *65 oy alan "Unutama Beni", 53'er oy alan "Hey Gidi Dünya Hey" ve "Geli Geliver", "Bir Bardak Aşk", "Al Beni Çal Beni", "Yol Ver", "Umut" ve "Özlem"...*

***

Final bir hafta sonra 26 Mayıs Pazar günü yine aynı mekanda yapılıyor. Bu kez 85 jüri üyesi var ve oylama sonunda o güne kadar adı sanı duyulmayan bir besteci, Şemi Diriker (ya da yarışmadaki takma adıyla Erol Tanır) eşi Esmeray'ın seslendirdiği "Unutama Beni" adlı şarkısıyla birinci oluyor. Şarkı 73 oyla, ikinci olan Nilüfer'in seslendirdiği Tuğrul Dağcı (Esas adı: Oktay Yurdatapan) bestesi "Al Beni Çal Beni"ye büyük fark atıyor. 33 oyla ikinci olan Nilüfer'in ardından üçüncülüğü ben ve Erol Evgin 31'er oy alarak paylaşıyoruz. Erol Evgin'in şarkısının bestecisi Selmi Andak, söz yazarı Bülent Pozam...

Sıralama Ertan Anapa (Metin Cengiz bestesi Yol Ver), Uğur Işık (kendi bestesi Özlem), Muzaffer Uludağ (kendi bestesi Umut), Rana Alagöz (Selçuk Alagöz bestesi Bir Bardak Aşk) olarak devam ediyor...

***

Toplu İğne'nin üzerinden 47 yıl geçmiş. O yarışmanın kahramanlarından Esmeray'ı 2002'de, Şemi Diriker'i 2006'da, Oktay Yurdatapan'ı 2005'te, Selmi Andak'ı 2010'da, Ertan Anapa'yı 1991'de , Fatoş Balkır'ı 1986'da, Yurdaer Doğulu'yu 1987'de, Erdinç Üstün'ü 1996'da yitirmişiz...

Televizyon yayını izleyebilen herkesi ekran başına kilitleyen ilk müzik yarışmasıydı "Toplu İğne"...

***

İkincisi yapılmadı. Zira TRT, 1975 yılından itibaren Eurovision şarkı yarışmalarına katılmaya karar vermiş ve tüm dikkatler o yılların en önemli müzik olayı olan bu yarışmaya çevrilmişti. Ama belki de TRT'yi Eurovision'a yönelten ve uykusundan uyandıran bu toplu iğne olmuştu...

***

Toplu İğne' den akıllarda, sanırım iki şarkı kaldı. Sahipleri artık aramızda olmayan "Unutama Beni" ve benim "Hey Gidi Dünya Hey"...

Ecem Naz Tunca

MEGA ETHEM

70'Lİ YILLARIN MÜZİKLERİNE HAYAT VEREN PRODÜKTÖR VE MÜZİK SEKTÖRÜNÜN KÖKLÜ FİRMALARINDAN OLAN MEGA MÜZİK KURUCUSU ETHEM ZEYTİNKAYA

Plak Sektörü denince akla gelen isim... Sevgili Ethem Zeytinkaya Sizleri tanıyabilir miyiz?

Mega Plak olarak 30 yıldır müzik sektöründeyiz. Baba mesleği olarak devam ediyorum, babam 60'lı yıllarda Sevilen Plak'ın sahibiydi. Daha önceki iş yerimiz Sirkeci Doğu Bank İş hanındaydı. Bizim gibi tüm plakçılar oradaydı. 70'li yıllar da İMÇ kurulunca plak firmaları yavaş yavaş buraya gelmeye başladılar. Ve 70'li yıllardan itibaren burada devam ediyoruz.

Sevilen Plak'ın sahibi, babanız Musa Zeytinkaya'dan bizlere bahseder misiniz?

60'lı yıllarda bu işe ilk başlayanlardan biridir babam. 60'lı yıllarda Kumkapı Nişanca'da bir mahalleye yerleşmişler. Üç erkek çocuk sahibi olan Musa Baba, önce Kapalıçarşı'da tuhafiyecilik, ardından seyyar satıcılık yapmıştır. Kapalıçarşı'da işleri bittikten sonra da Doğu bank İşhanı'na geçmiş, ekmeğini burada kovalamaya başlamıştır. Onlara plak işinde ön ayak olan hemşerileri, Coşkun Plak'ın sahibi Hilmi Coşkun'dur. O zaman da Taş Plak ve Gramofonda çalan plaklar vardı. Onları yurtdışından getirip burada satıyorlardı. Bu şekilde sektöre başlayıp daha sonrasında taş plak dönemi sona erince 45'lik plaklar çıkıyor ve büyük bir patlama yapıyor bu durum. Özellikle Doğu Bank İş Hanı'nda müthiş bir hareketlilik oluyor. O zamanlar ben ilkokula gidiyordum. Sık sık dükkâna götürüyordu babam beni, beraber stüdyo çalışmalarına da gidiyorduk. Onun için bu işin mutfağından geliyorum diyebiliriz. Birçok ünlü sanatçıyla çalıştı o zamanlar babam, bu isimlerden Berkant, Mustafa Kandıralı, Hülya Sözer, Ateş Böcekleri, Gökben birçok kişiyle çalıştı ve 45'lik albümler yaptılar.

Daha sonra bize devretti. Biz de günümüze kadar getirdik ve hala çalışmalarımız devam ediyor.

Mega Müzik sizin için neler ifade ediyor?

Mega Müzik'i ben 90'lı yıllarda kurdum. Daha önce abimle birlikte çalışıyorduk. Abimle ayrılınca ben kendi başıma çalışmak istedim ve günümüze kadar 30 yılı aşkın bir süredir devam ettiriyorum. Günümüze kadar getirdim. Birçok güzel işlere imza attım.Mega Müzik olarak çok başarılı işlere imza attık ve çok sevilen işler yaptık. Yine birçok ünlü sanatçıyla birlikte çalıştık. Erkin Koray, Müzeyyen Senar, Mustafa Sağyaşar, Hülya Sözer bu isimlerden birkaçı. Birlikte çalışıp, albüm yaptık. Bu sıralarda da CD yeni çıkmıştı teknoloji olarak, kaset devri bitmeye başlamıştı. CD dönemine bir geçiş oldu bu da 20-25 sene civarı sürdü. 2000 yıllarının başına kadar büyük bir hızla devam etti ve daha sonra 2008 yılında ise 'ISSIZ ADAM' filminin çekilmesiyle birlikte plak yavaş yavaş tekrardan gündemimize geldi. Küllerinden yeniden doğdu diyebiliriz. Bizim için de çok güzel oldu bu durum. Özellikle gençlerin de plaklara olan ilgisi arttı. Buraya da geliyorlar, araştırıyorlar. Bununla birlikte ilk defa plak dinleyenler oluyor, o muhteşem sesi duyunca müthiş bir hayranlıkla dinlemeye başlıyorlar.

Pikaplar da aynı şekilde, yeni nesil pikaplar ve eskiden gözden çıkarılmış tavan arasında unutulmuş pikaplar, radyolar, gramofonlar hepsi tamircilerin yolunu tuttular... Eski döneme olan bu ilgi tekrardan başlayınca bu durum da bizi çok mutlu ediyor. Bizim için de güzel oldu. Sektör için yeni bir kan değişikliği oldu diyebilirim. Eski plakların basımı tekrar yapılmaya başlıyor. Yüzlerce plak tekrardan basılıp gündeme geliyor ve plak severlerin beğenisine sunuluyor. Günümüzün birçok ünlü sanatçısı da plak bastırmaya başladı.

İlk Çalıştığınız Sanatçılar kimlerdir?

Erkin Koray, Hülya Sözer, Mustafa Sağyaşar, Mustafa Kandıralı gibi isimlerin yanında tabi ki CD yapımlarımız oldu. Çok güzel projelere imza attık. Türkiye'nin ilk perküsyon grubu olan Harem Grubu'yla birlikte 2000'li yıllarda dünyayı kasıp kavurmuştuk, dünya markası olduk diyebiliriz. Guinness Rekorlar kitabına girdik Harem Grubuyla birlikte. Bu da bizim için övünç kaynağı oldu. Bunun gibi birçok projeye imza attım. Özellikle yurtdışında. Daha çok 'Geleneksel Müzik' dediğimiz daha kalıcı, turistlerin daha çok ilgi gösterdiği tür de müzikler yapmaya gayret ettim. İlk baştan beri de amacım buydu zaten. Kalıcı, uzun süreli işler yapmak istedim her zaman ve güzel eserlere imza attığımı düşünüyorum.

Dükkanınızda bulunan plaklar hakkında bize bilgi verir misiniz?

İşin açıkçası 80'li yıllara doğru plakçılık bir şekilde bir düşüşe geçti. Büyüklerimiz de sürekli plakçılık öldü, artık kalmadı diye söylenirlerdi. Halbuki dünyada plakçılık ölmedi, devam etti uzun bir süre.

Fakat bizde bir şekilde sonlandı diyebiliriz. 15'e yakın plak fabrikası vardı, bu fabrikaların bastığı 45'lik plakları long playleri bir düşünün, yetişmiyordu. Gece gündüz çalışıyorlardı. Ondan sonra ise plak birden ortadan çekildi. Daha sonra tekrar gündeme gelince de ben tekrardan plakları toplamaya başladım. Biz de açıkçası bırakmıştık plakçılığı, çünkü CD teknolojisi, kasetler ortaya çıkınca plaklar maalesef ki bulunmaz hale gelmişti. Birçok üzücü duyumlar da aldık plaklar hakkında. Daha sonra ben dediğim gibi plakları toplamaya başladım. Güzel bir çeşitlilik yaptım. Buraya gelenlerde çok memnun. Herkes kendine göre bir plak arıyor ve buluyorlar. Bulduklarında ise çok mutlu oluyorlar. Müşterilerin eski bir anısı aklına geliyor ve mutluluk duyuyorlar. Bizim için de böyle hikayeleri görmek bizleri de mutlu ediyor.

Dükkanınızda bulunan plaklardan en nadide parçanız hangisidir?

Elimde bir sürü güzel plak mevcut. İlk okul zamanından beri dinlediğim için. Tüm plaklara hakimim diyebilirim. Aradığım bir plağı bir yerde gördüğüm zaman hemen ben de satın alıyorum. Zamanında bunu dinlemiştim diyorum ve tekrar karşıma çıkıyor. Bu şekilde topluyorum plakları. Mega Müzik'e gelenler de benden alıyor.

Unkapanı neden bu hale geldi?

Fiziki satış olmayınca maalesef ki bir sakinlik söz konusu oldu. Fakat dediğim gibi plaklar tekrardan gündeme gelmeye başlayınca, eski müşterilerimiz olsun, plaklarla yeni tanışan insanlar olsun İMÇ de tekrardan plak satıldığını çeşitli haber kaynaklarından, röportajlardan öğrenmeye başladılar. Ve buranın İMÇ'nin yolunu tutmaya başladılar. Bunu gözlemleyebiliyoruz. Tekrardan bir canlılık başladı. Bu da en çok bizleri, plakçıları mutlu ediyor.

Günümüz müziklerine göre Arabesk müzik hakkında neler söylemek istersiniz?

Arabesk müzik bizim için önemli tabi ki, artık ruhumuz da olan bir şey diyebiliriz. Bu yüzdendir ki 80'li yıllarda ortalığı kasıp kavurdu diyebiliriz. Birçok arabesk albüm binlerce, yüzbinlerce satış rekoru kırdı. Arabesk müzik bu yüzden devam eder. Başta Müslüm Gürses olmak üzere büyük bir ilgi hala var. Kasetler olsun, eski CD ve plaklar olsun özellikle de Müslüm Gürses bir numara da diyebiliriz.

Sektörün geleceği hakkında neler düşünüyorsunuz?

Günümüzde şu an CD satışları yok denecek kadar az. Çok az miktarlar da basılmaya başladı, fakat onun yerini plak aldı diyebiliriz. Şu an da özellikle arşiv yapanlar için kaset ve plak satışlarında büyük bir artış var. Özellikle de 80'li ve 90'lı yılların kasetleri çok önemli bu aralar. Fiziki satış dediğimiz yani CD satışı olmadığı için şu an dijital daha rövanşta, bu da tabi ki firmalar için gelir kaynağı oluyor. Bunun yanında dediğimiz gibi yine eski cihazlara bir ilgi var. Radyo, plak ve gramofonlara bir rağbet

var. Bu da sektörü canlandırdı diyebilirim.

Şu an Rap piyasası gündemde bu konu hakkında neler söylemek istersiniz?

Zaman zaman çeşitli müzik akımları moda oluyor. Geçmiş yıllarda da bu tarz müzikler yapıldı. Bir ara Break Dance dediğimiz dans türü vardı, dünyayı kasıp kavurmuştu. Biz de de çok tutuldu. Birçok albüm ve plak yapıldı bununla ilgili. Zaman zaman ben de rap müzik dinleyicilerindenim diyebilirim. Gençlerimiz güzel işler yapıyorlar. Fakat ben bunların pek fazla kalıcı olduğuna inanmıyorum. Kısa süreli bir çıkış yapılıyor evet ama bir müddet sonra unutuluyor, yerini başka bir tür ya da tarz alıyor. Ama klasik müzikler dediğimiz, bizim Halk Müziklerimiz, Sanat Müziklerimiz, bunlar uzun süreli, kalıcı oluyor. 50 yıl da geçse, 100 yıl da geçse unutulacak parçalar değiller. Bunun da nedenleri o zamanki yaşanmışlıklar, aşklar, ayrılıklar, üzüntüler, gerçek hayat hikayelerinden kaynaklandığı için bu parçalar insanları tabi ki etkiliyor. Bir kez dinlediğiniz zaman unutamıyorsunuz. Seneler önceki bir şarkıyı hala daha dinleyip, söyleyebiliyorsunuz. Bu yüzden bence 'ne varsa eskiler de var...' diyebilirim...

Dijital Platformlara geçiş yapılması hakkında neler düşünüyorsunuz?

Orta da bir korsan furyası dönmeye başladığından beri, herkes istediği gibi parçaları yayınlıyordu, bir kaos yaşanıyordu. Bu durumlar tabi ki zaman içerisinde belli bir düzene oturdu. Şimdi ise kayıtlar gayet güzel, net ve temiz. Bu tarz platformları tercih edenler de var, dediğimiz gibi plak dinleyenler de var. Herkese bu yüzden saygı duymak lazım. Bizde tabi ki zamanı gelince dijital ortamdan dinliyoruz fakat bir 'analog' kaydı dinlemek, bir plak ve bant kaydı dinlemenin keyfi çok daha farklı oluyor özellikle de güzel bir cihazla da olursa tadına doyum olmuyor.

Birlikte çalıştığınız sanatçılarla yaşadığınız unutulmaz anılarınızdan bize bahseder misiniz?

Tabi ki sanatçılarla devamlı iç içe olduğumuz için stüdyo çalışmalarında bazen günler bazen aylar süren çalışmalarımız oluyor. İşin başında olmanız gerekiyor. Gerek sabaha kadar devam eden işlerimiz oluyor. Ve zamanlar da tabi ki güzel anılar ortaya çıkıyor. Bunlardan bir tanesini size anlatmak isterim. 1996 yılında Erkin Koray'la "Gün Ola Hayrola" albümünü yaptığımız sıralar da uzun bir stüdyo ortamında beraber çalışmıştık. Uzun süren çalışmalar sonucu her şeyi tamamlamıştık artık albüm çıkma aşamasına gelmişti, hepimiz çok seviniyorduk işi bitirdiğimiz için.

Fakat bir anda Erkin abinin ani bir kararıyla geri kalan işleri Hollanda'da yapacağımızı öğrendik. Hepimiz şaşırmıştık tabi, çok kısa bir süre içinde kızı Damla, Erkin Koray ve ben kendimizi Hollanda'nın yollarını tuttuk. Orada Erkin abinin eski dostlarıyla bir aradaydık. Bizim için de çok güzel bir anı oldu, bir haftalık bir iş gezisi oldu. Benim için de unutulmaz bir anı olarak kaldı...

Eski dostunuz babam Hulusi Tunca hakkında neler söylemek istersiniz?

Rahmetli Hulusi ağabeyle tanışıklığımız 80'li yıllardan geliyor diyebilirim. Tabi ki Hey dergisinden... Biz de yeni albüm çıkardığımız zaman devamlı Hey'e gönderirdik. Sağ olsun onlar da ilgilenirlerdi, dinlerlerdi. O zaman Hey'de bulunan TOP 10 ve TOP 20 listeleri vardı, en çok satılan plaklar yer alırdı. Albümlerimiz her zaman bu listelere girerdi. Hulusi ağabeyim çok beyefendi birisiydi. Her zaman bahsettiği sizinle de yıllar sonra karşılaşmamız ve böyle güzel bir röportaj yapmamız güzel bir tesadüf oldu.

Yıllarca bu sektörde olup gençlere tavsiyeleriniz nelerdir?

Gençlerimiz buraya plak almaya geliyorlar, koleksiyon yapmak, biriktirmek istiyorlar. Tabi ki bu durumda bizlerin çok hoşuna gidiyor. Benim gençlere söyleyeceğim en güzel tavsiye, plaklara dikkatli baksınlar, hor kullanmasınlar. Temizliğine dikkat etsinler, çünkü bize eski gelen ikinci el plaklar görüyoruz ve inanın içimiz parçalanıyor.

Üzerleri çizik, kapları yırtık, boyalı... Bu durumda bizi çok üzüyor. Fakat Avrupa'da böyle değil. Avrupa'dan da bizlere sayısız plaklar geliyor ve inanın bir çizik bile yok. Biz de ise maalesef ki geçmiş yıllarda çok hor kullanılmış bu plaklar. Gençlerimiz bu konuda dikkatli olsunlar, çünkü bir süre sonra bu plaklar çok değerlenecek değerlenecek. Ethem Zeytinkaya olarak en büyük tavsiyem budur...

CAVA GRANDE ÜZERİNE

Ümit Tunçağ

Aslında 50 yıldan fazla bir süre Türkiye'de müzik prodüktörü ve sunucusu olarak yer alan birinin, kendi oğlu için bir şeyler yazması oldukça zor... Takdir edersiniz ki, nesnel yaklaşmaya gayret edeceğim bu yazımda. Oğlum Tan Tunçağ'ın müzik merakı, evde dinlediklerinin yanı sıra, yarı profesyonel olarak 90'lı yılların ortasında İstanbul'a Mimar Sinan Ünivesitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Tiyatro bölümünde okumaya başladığında gelişti. Okulun yanı sıra kendi bestelerinden oluşan bir repertuarla, hafta sonları Ortaköy'deki Flatline kulübünde "RADIO DAYS" adını verdiği küçük grubuyla sahneye çıkmaya başladı. Bir yandan bas çalarken, bir yandan da parçalarını seslendirirken Alternatif müzik yapıyordu... Okulun bitimiyle birlikte, Londra'ya British Council kurslarına gitti. Bu yıllarda hem İngilizcesini geliştirdi, hem de kurduğu aynı adlı grup ile sahnelere çıktı. Japon klavyeci Tomoko Murooka, Yeni Zelandalı davulcu Reuben Anderson ve Avusturyalı kemancı Matthias Jakisic ile, tam bir Birleşmiş Milletler topluluğu olmuştu Radio Days. Hatta 2000 yılında İKSV'in caz festivali sırasında İstanbul'a gelerek konser bile vermişlerdi.

2005 yılında Maya grubunda yer alan Deniz Cuylan ile tanışıp, Radio Days parçalarını "remake" yaptılar, hemen ardından da bu kez PORTECHO topluluğunu kurdular. Elec-trip şirketi ile anlaşıp ilk albümlerini hazırlamaya başladılar. Her ne kadar iki kişilik grup olsalar da, sahneye bir bas ve bir davulcu alarak çıkmaya başladılar. Özellikle çeşitli kentlerdeki konserlerde genç kitlenin beğenisi kazandılar. Hemen ardından çıkardıkları ilk albümlerdeki "SYMPATHY" hem videosu hem de insanları dans etmeye sürükleyen ritmiyle çok ilgi topladı. 2006'da çıkan bu albümün adı UNDERTONE idi. İçindeki bazı parçalar Radio Days zamanından kalsa da, Deniz'le birlikte değişik bir hava kazanmışlardı.

Artık Portecho'nun Türkiye'nin çok çeşitli yerlerinde hayranları vardı. Ayrıca yurt dışından da büyük ilgi görüyorlardı. Hollanda, İtalya, İsveç gibi ülkelerde de sahneye çıkmış ve hayranlıkla izlenmişlerdi. Hatta bir konser sonrası, organizatörün bizim çocukların odasına gelip, "Siz Türk değilsiniz galiba?" diye sorması ve onların da pasaportlarını gösterip Türk olduklarını kanıtlamaları ayrı bir anekdot...Portecho üç yıl sonra bu kez, özellikle videosu ile çok dikkatleri çeken STUDIO PLASTICO albümünü çıkardı. Aynı adlı parça gençlerin diline takılmıştı. Alternatif müzik arayanlar için, artık Türkiye'de de bir grup vardı.

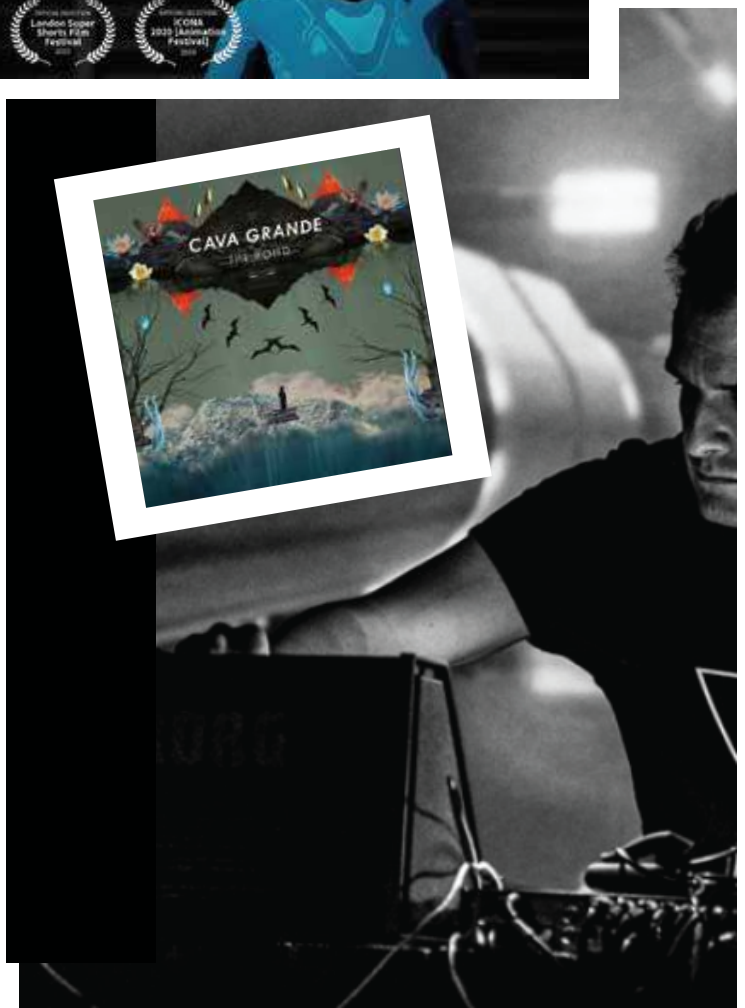

Şimdi diyeceksiniz ki, "Peki sen bunlar yapılırken, ne katkıda bulunuyordun?". Kısaca belki de hiç! Tan bana parçaları piyasaya sürmeden önce gönderiyor, ben de görüşlerimi bildiriyordum, o kadar. Onlar bunlardan bazılarına kulak veriyor, çoğunlukla kendi bildiklerini yapıyorlardı. Bence, doğru olan da buydu... 2012'de yeni bir albüm daha geldi piyasaya. MOTHERBOY adlı bu albümde çok değişik parçalar vardı. İşte bunlardan biri de, benim modern Moody Blues parçasına benzettiğim ve Tan'a video klibini yapmaya teşvik ettiğim "PERMENANT RUNAWAY" idi...

Birçok güzel parçanın yer aldığı bu albüm, gereken ilgiyi gördü mü bilemiyeceğim. Ama bildiğim bir şey varsa, - abartmak için söylemiyorum – böyle bir albüm günümüz Pop dünyasında bile yapılmıyor. Portecho'nun son çalışması 2015 yılında çıkardıkları " Coming Home / Smoke" EP'si oldu. Bu çalışmayı Alman şirket NDYD üstlendi ve dağıtımı Avrupa'da yaptı. İşte o sırada, uzun süredir çalışmalar ve konserler için Newyork'dan gelip giden Deniz Cuylan, eşiyle birlikte Los Angeles'a taşındı. Artık geliş-gidişler zorlaşmıştı. Ve bu da PORTECHO'nun sonu oldu. Bu aralarda Türkiye'deki sanatçılar için video klipler çeken, bilgisayar oyun tasarımları yapan Tan, kısa bir aradan sonra yeni bir projeye adım attı. CAVA GRANDE adını verdiği bu proje, daha çok elektronik deneylere dayanıyordu. Jean-Michel Jarre ya da Vangelis gibi, elektronik film müzikleri çalışmaları yapmaya başladı. Bir önceki grubuyla yaptıklarına hiç benzemiyordu bu parçalar... 2018'de WORM UNIVERSE albümünü çıkardı piyasaya... Bu tarzını da sevenler oldu ve hayranlar oluştu. Tan müziğini "hüzünlü dans müziği" diye açıklıyor. Sahne çalışmalarında trompet, trombon, davul gibi çalgıları da alarak değişik bir ortam yaratıyor. Eşi, gelinimiz Miray Kurtuluş da (Galatasaray Üniversitesi Sinema Televizyon Bölümü mezunudur) sahnede canlı görsel efektler yaparak, performansa ayrı bir hava katıyor. 2019'da PSM'de Mix Festival'de, yine aynı yerde Sonar Istanbul Festivali'nde, sonra da HVOB'nin ön grubu olarak yer aldılar.

Pandemi arasından sonra, 2021 yılının başında "HOLLOW SHELL" adlı yeni albümü çıktı Cava Grande'nin... İKSV Genel Direktörü Harun İzer'in önerisi ile bu albüm çıkmadan önce üç tekli parça piyasaya sunuldu. Albümden çıkan ilk tekli "A ROOM ABOVE THE EARTH" oldu. Bu parçaya tamamı 3D animasyon olan, bilim kurgu temalı bir klip yaptı. Ardından "THE POND" çıktı. Tan bu parçada, Portecho'dan bu yana ilk kez vokal kullandı. The Pond dışında albümde üç parçada daha vokal var. Bunlardan biri "UNVEILED". İlk albüme göre dans ettirme potansiyeli kesinlikle daha fazla bu yeni albümün.

Hani, torpil yapmayayım diyorum kendime ama yine de siz siz olun, bu yeni CAVA GRANDE albümünü alın ve dinleyin.

Emre Siyahoğlu

Mutfakta soprano var

Candan Üstün... Opera ve yemek tutkusuna adanan uzun yılları geride bırakan, zaman içinde hem Türkiye hem de İtalya'da aldığı piyano ile başlayıp opera ile devam eden lisans-yüksek lisans eğitimleri ve sahne tecrübeleri doğrultusunda ilerlerken 2008 kriziyle birlikte İtalya'daki senelerinde İtalyan firmaların dış ticaret ofislerinde çalışma fırsatı bularak mutfak komponentlerinden, tarım makinelerine kadar oldukça farklı alanlarda çalışırken, yemek alanında edindiği tecrübelerle açtığı Muftakta Soprano Var sayfasıyla da büyük bir kitleye ulaşan Üstün ile dergimiz için, müzik yolculuğunu, operayı, yemek tutkusunu, aldığı geri dönüşleri ve gelecek çalışmalarını konuştuk.

Öncelikle müziğe ilginiz ne zaman başladı? Bu bağlamda konservatuvar lisans-yüksek lisans ve doktora eğitimleriniz size müziksel anlamda neler kattı?

Müziğe ilgimin başlamasından öte, müziğe yönlendirilmem söz konusu oldu diyebiliriz; Türkçe öğretmeni olan annem, çocukluk ve ilk genç kızlık yıllarında hep müzisyen olmak ve konservatuara gitmek istemiş. Ancak köy enstitülü son derece çağdaş ve aydın bir babanın kızı olmasına rağmen, babasının bu konudaki desteğini arkasına aldığı halde, evde son sözü anneannemin söylemesi ve O'nun da annemin öğretmen olmasını daha münasip bulması gibi unsurlardan ötürü kendi hayalini gerçekleştirememiş. Bu sebepten olacak, annem çok küçüklüğümden beni hep konservatuara yönlendirdi. Ben de sevdim esasında ama seçme şansım olsaydı aşçı ya da avukat olurdum sanırım.

Konservatuvar eğitiminin ilk aşaması olan lisans eğitimimi, Mustafa Kemal Atatürk'ün emriyle Cumhuriyet döneminde kurulan Hacettepe Üniversitesi Devlet Konservatuvarı ,(o zamanki adıyla Ankara Devlet Konservatuvarı)'nda aldım. Ankara Devlet Konservatuvarı sadece bir konservatuar değil bir ekoldur. Lisans eğitimim boyunca çok kıymetli ve tecrübeli hocalardan dersler alıp, sadece opera şarkıcılığını değil aynı zamanda sanat disiplinini, sanat etiğini, sanatın misyonunu, sanat ve sanatçılık bağlamında milli ve evrensel değerleri ögrenme fırsatı buldum.

Yüksek lisans dönemim de benim için kazanımlarla dolu bir süreç oldu. Operada farklı ekoller olsa da baskın iki kültür vardır; Alman ve Italyan. Belki Akdenizlilikten belki de İtalyan repertuvarına olan aşkımdan ötürü eğitimime İtalya'da devam etmek istedim. Öncelikle icracısı olduğunuz bir sanatı yerinde tanıyıp öğrenmek çok önemli. O kültürü daha yakında tanımak, yorumcusu olmaya çalıştığınız müzigi tabiri caizse sahibinden ögrenmek, şarkı söylediğiniz lisana hakim olmak, o milletin orkestra sefi, hocası, piyanisti ile çalışmak yaptığınız işte uzmanlaşabilmek adına size müthiş katkılar sağlıyor. Doktora eğitimime ise, asıl gönlümde yatan aslan olan hocalık vasfına sahip olabilmek için başladım. 2018 senesinde İstanbul Üniversitesi Doktora-Sanatta Yeterlilik Programına kabul edildim. O tarihten beri de birbirinden değerli hocalarımla çalışıyor, bu duayen hocalardan hocalık öğreniyorum diyebilirim. Şu anda tez aşamasındayım.

Ayrıca korolarda da yer aldınız. Koroların müziksel anlamdaki katkısını kendi bakış açınızla nasıl özetlersiniz?

Evet, iki buçuk yıl Ankara Devlet Opera ve Balesi Korosu, üç yıl Girolamo Diruta- Deruta ve dört yıl da Cappella Musicale della Basilica Papale di San Francesco in Assisi-Assisi korolarında söyledim. Ben koroda şarkı söylemenin derin önemine inanırım; koroda şarkı söylemek bir besindir, başkalarının enerjisiyle, ruhuyla ve nefesiyle beslenirsiniz. Bir koroda her korist kendi sesinin diğerleriyle olan ilişkisine odaklanır. Diğerlerini dinlemek bu sebeple temeldir. Koroda şarkı söylemek, birlikte müzik yapmak, birlikte şarkı söylemeyi ve birbirini dinlemeyi ögrenmek demektir.

Dünyaca ünlü orkestra şefi Claudio Abbado "Koro, orkestra gibi, toplumun temelinde yatan şeyin en geçerli ifadesidir; karşılıklı dinleme ve kişinin sahip olduğu en iyi kaynakları, cömertlik yoluyla başkalarının hizmetine sunmadır" der.

Bununla birlikte eğitiminiz süresince İtalya'da da eğitim gördünüz. Yurtdışında gördüğünüz eğitimler size müziksel ve özellikle opera anlamında neler kattı?

İtalya'da yüksek lisans eğitimimi tamamladıgım iki yıl ve bilfiil yaşadıgım yedi buçuk yıl bana gerçekten çok şey kattı. Herşeyden önemlisi dil öğrendim. İtalyanca dışındaki dillerde de var olan opera geleneklerine rağmen (Fransızca, Almanca, Rusca gibi), İtalyan dilinin uluslar arası opera tiyatrosundaki üstülüğü 19. yy ortasına kadar varlığını sürdürmüş.

Opera şarkıcıları bir dizi eylem içeren ve iletişimsel işlevi olan sözcüğü alır, müzikle birleştirir ve sunar. Şarkıyı söylerken söylediğiniz şeyin anlamını bilmiyorsanız dinleyiciye duyguyu geçiremez ve inandırıcı olamazsınız. Ayrıca yurtdışında kaldığım yıllarda, sadece İtalya değil, ulaşım kolaylığı sayesinde, sanat tarihine, sanat akımlarına, ekollere, stillere yön veren başta Almanya ve Avusturya olmak üzere, başka ülkeleri gezme, oradaki tiyatrolarda eserler izleme, atölye çalışmalarına katılma, dinletiler yapma, konserlere çıkma fırsatları buldum.

Mesleğimle ilgili alanda söz sahibi ülkelerde güncel anlamda olup biteni yerinde görebilmek büyük şans ve tecrübe oldu. Hem eğitimim sırasında konservatuarda, hem de daha sonrasında sahneye çıkma fırsatı bulduğum dönemlerde çok başarılı, çok yetkin şef ve korrepetitörlerle (eşlik piyanistleri) çalıştım. (Bizim mesleğe biraz aşina olan herkes iyi bir şey ya da iyi bir korrepetitörle çalışabilmenin nasıl önemli bir şey olduğunu bilirler.) Yani özetlemek gerekirse, yurt dışı eğitimim hem pratikte hem de teoride ufkumu genişleten, farklı bakış açıları kazandıran, alanda uluslararası gidişat ve yaklaşımlara hakim olabilmemi sağlayan tecrübe ve kazanımlarla dolu oldu diyebilirim.

Bununla birlikte yemek ve mutfak kültürleri üzerine de çalışmaya, bu bağlamda Mutfakta Soprano Var hesabını kurmaya nasıl karar verdiniz?

Mutfakla ilgili hiçbir akademik eğitimim yok. En büyük merakım ve ilgi alanım İtalya ve Güneydoğu Türk Mutfağı. İşi, İtalya'da yaşadığım dönem, müthiş bir aşcı ve aynı zamanda ev sahibim olan Paola Mannaioli hanımefendiden sahada aldığım eğitimlerden ögrendim diyebilirim.

Paola'dan öğrendiğim her reçeteyi, her püf noktasını yazdığım not kağıtlarından oluşan koca bir kutum var. Güneydoğu Türk Mutfağı ile ilgili de en büyük şansım, bir Izmir'li olarak Gaziantep'li bir aileye gelin gitmem oldu sanırım! (gülüyor) Mutfakta Soprano Var hesabını ise, Ankara Devlet Opera ve Bale sanatcısı iki çok yakın arkadaşımın tavsiyesiyle kurdum diyebilirim.

"Şahane tarifler paylaşıyorsun, bu hesabı biraz daha profesyonel hale getirmelisin" dediler. Hesabın ismi ile ilgili fikir teatisini bile onlar yaptı diyebilirim. Yani hesapla ilgili bütün hikaye, geçen yıl pandemiden ötürü evlere kapandıktan bir-bir buçuk ay sonra, Nisan ayının ortasında bir arkadaş sohbetiyle başladı.

Mutfakta Soprano Var hesabınız ile ilgili nasıl geri dönüşler alıyorsunuz?

Gerçekten çok hoş çok motive edici tepkiler alıyorum. Hiç tanımadığınız insanların sizi taltif etmesi, müthiş bir samimiyet ve sıcaklıkla yaptığınız emek verdiğiniz işi alkışlamaları çok mutluluk verici. Aslında, sosyal medyadaki herkese açık bir hesaba sahip olmanın verdiği savunmasızlık ve linç kültürü beni başlarda korkutmuştu. Hatta İtalyan mutfağında yemeklerde sıkca kullanılan likor, şarap gibi alkol içeren tarifleri, alkol kısmını tariflerden çıkararak sayfamda paylaşıyordum. Her kesimden takipçim vardı ve açıkcası olası tepkiler çekinmeme sebep olmuştu. Sonradan hem sayfamın beni olduğum gibi yansıtması gerektiğine olan inancımın artması, hem yurdum insanının hoşgörü özelliği, hem de aldığım güzel tepkilerin de verdiği cesaretle reçeteleri olduğu gibi orijinal haliyle paylaşmaya başladım.

Türkiye ve İtalya'daki operaya bakış açılarını benzerlikler ve farklı yönler ile kendi bakışınızla nasıl özetlersiniz?

Zor bir soru. İtalya'da operanın 400 yılı aşkın bir geçmisi var, üstelik operanın anavatanı, memleketi. Bizse yaşadığımız cografyada opera ile tanışabilmek için Cumhuriyet dönemini beklemek durumunda kalmışız.

Bu sebeple Almanya ve İtalya arasındaki opera ile ilgili benzerlik ve farklılık sorsaydınız çok daha kolay olurdu. Ama Türkiye İtalya dediğiniz zaman çok da adil bir karşılaştırma ya da analiz yapamıyoruz. Opera İtalyan kültürünün çok önemli bir parçası. Bugün karşılaştığınız her İtalyan da, bu durumun haklı gururunu bir miktar taşır icinde. Neredeyse her kasabada tiyatro vardır mesela, tüm ülkede 750 ye yakın tiyatro olduğunu biliyoruz. Fakat opera, Türkiye'de Italya'daki kadar köklü ve halkla iç içe geçmis bir sanat dalı olmasa da, Cumhuriyet döneminden itibaren çağdaş opera sanatının tanıtılması ve halka sevdirilmesi icin ciddi adımlar atılmış ve devlet tarafından günümüze kadar kesintisiz olarak desteklenmiş. Bugün gururla söyleyebiliriz ki Türkiye'de 6 tane stabil Opera'ya sahibiz (Stabil operadan kastım, solistleri, koristleri, orkestra, bale ve teknik personeliyle tamamen devlet destekli kadrolu personele sahip tiyatrolar). 6 stabil opera İtalya'da bile yok. Üstelik operalarımızın sadık ve gitgide artan da bir seyirci potansiyeli var. Her sanat dalında olduğu gibi operada da istihdamın artmasını, halkın ilgisini daha fazla çekebilmeyi, daha büyük kitlelere ulaşabilmeyi istiyoruz fakat bu kadar kısa sürede bizim sosyo kültürel kodlarımızdan bu kadar uzak bir sanatla ilgili ulus olarak geldigimiz nokta gercekten taktir edilesi.

Müzik ve mutfak alanında yapmayı düşündüğünüz yeni çalısmalar var mı?

Müzik alanında maalesef pandemi fenomeninden ötürü yeni projeler yapamıyoruz. Yapsak da seyirci ile buluşturamıyoruz. Bütün müzisyen meslektaşlarımızın ortak problemi. Ancak sanatçılar üretmeden duramaz, bu sebeple online konserler, online festivaller yapılıyor. Ben kendi adıma sahneye çıkamadıgım bu donemde birkaç makale projesine ve büyük ölçüde tezime konsantre olmuş durumdayım. Mutfakla ilgili olarak da son zamanlarda beni en çok heyecanlandıran şey, şu an metin kısımlarını yazmayı bitirdiğim kitap projesi. Kitaptaki reçeteler İtalyan sofralarının yemek akışı üzerine kurulu; Antipasti (Başlangıçlar), Primi (risotto, makarna, çorba gibi karbonhidrat ağırlıklı giriş yemekleri), Secondi (Et, balık, peynir gibi protein bazlı ana yemekler), Contorni (Yancılar), ve Dolci (Tatlılar) Yemek gorselleri icin fotograf çekimlerini bitirip en kısa sürede meraklılarıyla buluşturmak icin sabırsızlanıyorum.

Candan Üstün'e bu güzel röportaj için teşekkür ediyorum. Kendisini İnstagram'da @mutfakta_soprano_var hesabından takip edebilirsiniz.

Eray Bozkurt

TÜRK MÜZİĞİNİN İKİNCİ ADAMI "ÖZER ŞENAY"

Yazıma nerden başlasam, nasıl başlasam bilemiyorum. Ah Evet Buldum, birkaç güzel şarkı sözleriyle
"Gönlüm söz dinlemiyor sevdiğimi ver diyor.
Kim görse şu halimi bir daha sevme diyor.
Of aşk yüzünden
Arap saçına döndüm
Çöz beni Arap saçı
Çivi çiviyi söker
Budur bunun ilacı"

Ya da
"Mazide kalan hatıra gibi
Şefkatli kollarını aç bana annem
Geceler çok soğuk, sessiz ve karanlık
Üşüdüm üstümü örtsene anne
Anne, anne, anneciğim..."

Ya da
"Ayrılığın yeli yeli esti
Düştüm dağlar ardına
Gençlik elden uçtu gitti
Döndüm gazel yurduna
İki gözüm iki çeşme
Yanaklarım ıslanır
Bu gidişle deli deli gönlüm
Dert çektikçe uslanır"

Ve daha da gider işte bu parçalar, keza yazımın devamında belirteceğim tüm parçaların eserleri, besteleri; söz yazarı, besteci, elektro bağlama ustası (ben canavarı da derim) ve yorumcu Özer Şenay'a ait. Bugün kelimeler Türk Müziğinin ikinci Adamı Özer Şenay için yazılacak. 1947 yılında Manisa'da dünyaya geldi. 9 Eylül 2007 yılında ardında birçok dost, birçok ödüllü beste birçok şarkı sözleri bırakarak hayata veda etti. Zeki Müren, Müslüm Gürses, Kamuran Akkor, Suavi, Erkin Koray, İbrahim Tatlıses, Ferdi Tayfur, Biricik, Bülent Ersoy, Adnan Şenses, Volkan Konak, Salim Dündar v.s. sanatçılarımız, Özer Şenay'a ait bestelerini plaklara, albümlere okurlar. Başarının anahtarıdır değerli besteci. Yani dediğim gibi ikinci adamdır. Özer Şenay'ın A.Nail Bayşu ile tanışması bir dönüm noktasıdır. Zira birçok değerle tanışma fırsatını bulmuştu. Bunlar; Orhan Gencebay, Arif Sağ, Vedat Yıldırımbora, Adnan Varveren, Zeki Müren'di. Halk müziğini muasır medeniyetler seviyesinin üstüne çıkarmayı amaçlayan Türk üçleri (Orhan Gencebay, Arif Sağ, Özer Şenay) bu dönemde bağlama üzerine çalışmalar ve deneyler yapmaya başladılar. Elektro bağlama bu vesileyle ortaya çıktı. Özer Şenay bunu da şöyle anlatıyor:
"İlk elektro bağlama Erkin Koray'ın gitarının manyetiklerinin Orhan Gencebay'ın bağlamasına takılmasıyla elde edilmiştir. Onunla da 'Hey Gidi Koca Dünya' çalınmıştır. Bu böyle biline."
Özer Şenay iyi bir bağlama virtüözü olduğu kadar, iyi

bir besteci ve müzik yönetmenidir. 1976 yılında Almanya'ya giden Özer Şenay burada bağlamanın yanında müzisyenliğini de geliştirmeye başladı. Burada önemli isimleri gözlemleyerek çalışmalarını devam ettiren Özer Şenay Ensemble Oriental'i kurdu. Altı milletten müzisyenlerle kurduğu bu orkestra ile birçok ülkede konserler verdi. Ensemble Oriental – Orient isimli albüm 1983 yılında piyasaya çıktı. Özer Şenay'ın birçok ismin seslendirdiği ve kendisine ait şarkı sözü ve besteleri ise şöyledir;

Erkin KORAY – Arap Saçı / Cümbür Cemaat / Hadi Hadi Ordan / Sarhoş Gibiyim (İçmeden Yıkılmış)
Zeki Müren – Annem (Üşüdüm Üstümü Örtsene Annem) / Sen Beni Unut
Biricik – Aşk Bence Sen Demektir / Ayrılığı İsterken / Dert Mi Sana
Müslüm Gürses – Meselem / Bağrıyanık
Suavi – İki Gözüm İki Çeşme (Kuşadası Altın Güvercin Birincisi)
Ferdi Tayfur – Tövbekar (Genç Yaşımda Yıktı Beni Kederler) / Aramızda Engeller Var
Bülent Ersoy – Bir Gönül Sayfası
Bergen – Onu Da Yak Tanrım
Salim Dündar – Vesaire Vesaire
Adnan Şenses – Yaralı Ceylan
Hayri Şahin – Ziyan Olan Ömrümdür
Volkan Konak – Yarim Yarim

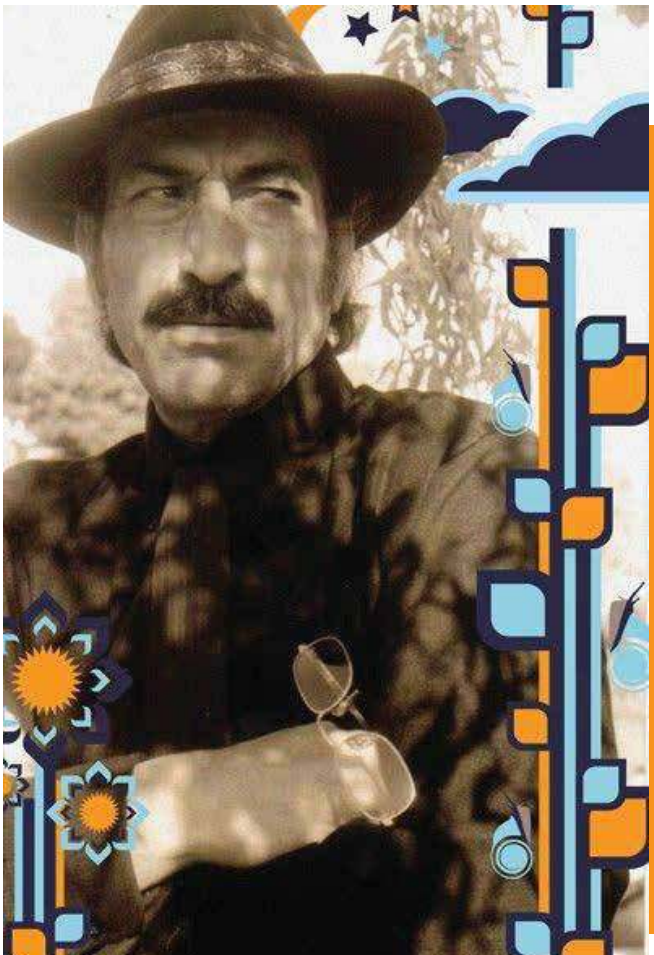

En bilinen çalışmaları bunlar olup daha isimlerini yazmadığım birçok şarkıların mimarıdır. Özellikle Erkin Koray ile dostluğu çok iyi idi. Bununla ilgili bir anekdotum olacak. Bakalım Erkin Koray'ın 1974 yılındaki şaheseri nasıl ortaya çıkmış. Bu konu ile ilgili Almanya'da yaşayan çok değerli araştırmacı arkadaşım sevgili Hamit Akbay, Özer Şenay'ın bir anısını yazıp bana gönderdi bende aynı şekilde yazımıza ekliyorum.

Alman WDR (West Deutsche Rundfunk) radyo programında, 1983 yılında anlatmış. Yıl 1973 Erkin Koray ile sözleşip, Taksim'de buluşacaklarmış. Buluşma günü Özer Şenay'ın bir kaç işi çıkınca buluşmayı unutmuş. Sonradan aklına geldiğinde epeyce vakit geçtiği için gitmemiş. Daha sonra Erkin Koray ile yeniden bir araya geldiğinde "ya kusura bakma Erkin, ben unuttum açıkçası, gelemedim. Çok bekledin mi" diye sorar. Erkin Koray'ın tepkisi ise şu olmuş: "Aa, biz sözleşmiş miydik? Ben de unutmuşum Özer" demiş.

Bunun üzerine ikili çok gülmüş, o günün sonunda 'ŞAŞKIN' adlı eserin sözlerini yazmışlar.

Sevgili Hamit Akbay dostuma tekrardan teşekkür ediyorum. Bir çok ismi besteleri göğe çıkartan, albümlerini yöneten, birçok albüme aranjörlük yapan büyük bestekarı ne yazık ki 9 Eylül 2007 yılında akciğer kanserinden kaybettik. Geride bir çok beste , şarkı ve eser bırakıp gitti.

Kalemim Türk Müziğinin İkinci Adamı Özer Şenay için yazdı bu sefer.

Konser Arkası

KIANN Contemporary Müzik ve “Live From Vienna" Albümü

Siz değerli Rock’n Roll dergisi okurlarımıza bu ay çok özel bir müzisyen olan KIANN'ın, geçtiğimiz aylarda müzikseverler ile buluşan sıradışı yeni albümünü ”LiveFrom Vienna”yı (Viyana'dan Canlı) tanıtmak istiyoruz.İran asıllı İtalyan sanatçı Kiann contemporary, sinematik müzikler ve modern crossover müzik bestecisi ve piyanisti olarak Avrupa’da bu müzik türünün en iyi temsilcilerinden biri olarak gösterilmekte.

“Live From Vienna” şu an Avusturya’nın Viyana şehrinde yaşayan sanatçının küresel salgın sırasında meslektaşlarının sosyal medyada ya da çevrim içi platformlarda gerçekleştirdiği konserlerin gerek kayıt kalitesi, gerek performans kalitesi ve de çekim ortamlarının özensizliğinden dolayı olması gerekenden çok uzak olduklarını gözlemlemesiyle şekillenip hayata geçirdiği bir canlı kayıt albüm projesi olmuş. Kendisi bu sürece dair gözlemlerini söyle aktarıyor:

“Müzisyenlerin küresel salgın sonucu evlerine kapanmak zorunda kaldıkları süreçte, sosyal medya üzerinden konserler verme furyasında gerçekleştirdikleri bazı konserleri ilk başlarda ben de ilgi duyarak izledim. Lakin bir sanatçı gözüyle baktığımda bu izlediğim konserlerin açıkçası hiçbirinin benim görsel ve müzikalite anlamında beklentilerimi karşılamadığı fark ettim.

Üzülerek söylemeliyim ki dünyanın en ünlü virtüöz sanatçılarının sosyal medya üzerinden gerçekleştirdikleri çevrim içi konserleri kesinlikle onlara yakışmayacak ve onlarla asla bağdaştırılamayacakderece kötü olmaları beni adeta şok etmişve üzmüştü.

Bence bir konserde ortaya çıkan en önemli etkinin enerji olduğunu düşünüyorum. Bu daha çok seyircilerin sizinle kurdukları bağ sayesinde

ortaya çıkan sinerjidir. Müzik tarihinde, en iyi performanslar her zaman en büyük kalabalık dinleyici kitleleriyle buluşanlar olmuştur. Bunların hepsi beni çevrim içi bir konser yapma konusunda çok daha fazla düşünmeye ve seçici olmaya sevk etti diyebilirim."

Kiann uzun bir planlama sürecinin sonunda, 2019 yılından beri sanatçısı olduğu ve birlikte başarılı projelere imza attığı dünyaca ünlü piyano üreticisi "Bösendorfer"dan destek alarak projesine başlamış. Kiann albümün kaydını Viyana'nın kalbindeki ünlü Musikverein binasında bulunan güzel Bösendorfer Salonu'nda yapmaya karar vermiş. Böylelikle mekândan her anlamda olumlu ve yaratıcı bir enerji alabileceği ve muazzam bir Bösendorfer tam kuyruklu piyano ile tam da hayal ettiği kalitede bir kayıt yapabileceği olgusu kafasında netleşmiş.Kiann bu albümün konsepti üzerinde çalışırken sadece solo piyano değil, oda müziği formunda eserlerden oluşacak bir repertuvarın da salonun büyüklüğü ve sadeliğine daha uygun olduğu ve yaratmak istediği enerji açısından daha etkili olacağı fikrine odaklanmış.Ve Kiann albümünde yer vereceği eserleri solo piyano ve piyano & çello eserlerinden bir seçki olarak belirlemiş.Sanatçı albümünde yer vereceği eserleri belirlerken , dinleyicilerine olabildiğince çok yeni şarkı tanıtmayı hedeflemiş. Ancak hayranlarının önceden bildiği ve sevdiği eserleri de duymalarının önemli olacağını düşünerek, yeni bestelerinin yanında en beğenilen eserlerine de bu albümünde yer vermiş. "Live From Vienna" albümü profesyonel anlamda hem ses hem de video kaydı imkânları ile seyircisiz bir ortamda kayıt altına alınmış. Lakin sanatçının aldığı sıradışı kararla sanki "canlı konser kaydıymış gibi" kayıt sırasında ve sonrasında hiçbir prodüksiyon müdahelesi(düzeltme ve değiştirme) olmadan başından sonuna kadar kaydedildiği gibi yayınlanmış.Kiann hiçbir sanatçının profesyonel bir kayıtta almayacağı cesurca kararıyla albümünü sıra dışı bir noktaya taşımış. Albüm adına yakışır bir anlayışla kaydedilerek, olumlu olumsuz her şeyiyle, dinleyicileriyle buluşmuş.Kiann ev konserlerinden dem vurarak eleştirisel yaklaştığı kayıt kalitesi ve mekân seçimi konusundaki haysiyetini ortaya koyduğu bu projesinde adaletli olmak adına çevrimiçi konserlerin simültane performansına nasıl müdahele edilmiyorsa, o da kaydına etmeyerek amacını gerçekleştirmiş.

Kiann bu albümdeki hedefini şöyle dile getiriyor. "Bu albümümde, küresel salgın sebebiyle her anlamda her şey ile bağlarımızın koptuğu ve aslında en çok bağ kurmaya ihtiyaç duyduğumuz bu dönemde, sahip olduğum canlı konser hissiyatı, doğallığı ve pozitif enerjiyi dinleyicilerimle paylaşmayı hedefledim" " Live From Vienna" albümü dijital müzik platformlarında yayınlandığı andan itibaren müzikseverlerin büyük beğenisini topladı.Albümün en büyük başarısı ise Kiann'ın 80 kuşağında yetişmiş bir çocuk olarak,zamanında tanıdığı müthiş müzisyenlerin büyüsünü kendi müziğine aktarmış olması.- Mesela Kiann'ın müziğinde Vangelis'in yumuşak, hüzünlü, aşk ve acı dolu; kısacası hayata ilişkin hemen hemen her duyguyu barındıran melodilerinin tınısını bulmak mümkün.Onun bu albümünde yer verdiği bestelerinde Kitaro'nun müziğinde olduğu gibi sadece ruhsallığı çağrıştıran,dinleyiciyi düşünmeye ve hissetmeye sevk eden o benzer duyguları müziğinde duyabilirsiniz.Birbirinden güzel on bestenin yer aldığı bu sıra dışı albümünde,altı eserde Kiann'a Sırp asıllı çellist Ana Percevic eşlik etmiş.

Genel olarak Kiann'ın müziği ve bu albüm ile dinleyicilerini duygu yelpazesinde beklemedikleri derinliklere ulaşmalarında adeta onlara rehberlik eden büyülü, melankolik,sihirli bir dünyaya yolculuğa çıkıyorlar. Ve Kiann'ın müziğe olan sevgi ve hassasiyeti bu albümdeki her notada duymanız mümkün.
Geçtiğimiz ay Kiann ve müziği ilk defa Türkiye'de klasik müziğin öncüsü TRT Radyo 3' de duayen radyo programcısı Ayşe Yavaş'ın " Müzik Dile Gelse" programında Türk dinleyiciler ile buluştu. Contemporary müzik dalına ilk defa bir programında yer veren deneyimli radyocu Ayşe Yavaş Kiann ile gerçekleştirdiği programına dair çok olumlu geri dönüşler aldığını ve bundan sonra da programlarında contemporary müziğe yer vereceğini ifade etti.
Sizlere Kiann ve müziği üzerinden tanıtmaya çalıştığımız, aslında klasik müzikten çok uzak olmasa da bambaşka bir müzik türü olan contemporary (çağdaş) müzikten umarım sizlerde en az bizler kadar keyif alırsınız.
Bir sonraki yazımıza kadar sağlıkla ve müzikle kalınız...

Erkan Sevinç

Güçlü vokaliyle uzun yıllardır funk, caz, soul, rock ve pop türlerini başarıyla temsil eden Şeyma Özbay yepyeni konsept albümü Smyrna'da İzmir'i ve İzmir'in hikayelerini yepyeni şarkılarla ve bu kez bir kadın gözüyle farklı bir pencereden bakarak anlatıyor.

Şeyma Özbay "Bu bir vazife.."

Tarih boyunca çağdaş, özgür ve dişi yönüyle öne çıkan Ege'nin incisi İzmir'i bir de Şeyma Özbay'ın Smyrna'sında dinlemek gerek.Özbay 8 şarkıdan oluşan ikinci stüdyo albümünde söz (bir şarkı hariç), müzik ve vokallerin yanı sıra, düzenlemeleri, piyano ve kayıtları da üstlenmiş. Antik dönemden bugüne İzmir'i ve İzmir'in öne çıkan en güzel, en şanlı hikayelerinin bir kadın, bir anne ve bir çocuğun gözünden bambaşka bir bakış açısıyla en naif, en kırılgan haliyle anlatıldığı Arpej Yapım etiketli albümün mixi Ahmet Emir Batkan, masteringi ise Özgür Yurtoğlu imzası taşıyor.Dinledikçe daha da seveceğiniz "Smyrna" nedeniyle Şeyma Özbay ile biraraya geldik..

"Smyrna İzmir'e karşı bir borç ödeme mi?"

" Vazife diyelim . Müzisyen olarak bana düşen pay diyelim . Müzisyenler sürekli aşk, dram, acı, ayrılık acısı üzerine çok fazla şarkı yazıyorlar ve bu bana çok kısıtlı bir alan gibi geliyor. Müzisyen olarak bulunduğumuz toplumun hikâyelerini anlatmakla yükümlüyüz aslında. Sadece kendi kişisel sorunlarımızı değil, belki toplumsal sorunları dile getirmekle yükümlüyüz. Yaşadığımız coğrafyanın hikâyelerini anlatmak aslında hepimizin görevi. Vazifesi yani."

"İzmir dişi kent. O zaman dişi kenti de dişi biri seslendirmiş oluyor değil mi?"

"Aynen öyle oluyor. İzmir dişi bir kent, prenses bir kent olarak tanımlanmış. Tarih boyunca Ege'nin incisi olarak tanımlanmış. Çok eski bir şehir. Hep o modern, özgürlükçü tavrı , hatta gelenleri kendine benzetmesi, daha çağdaş bir hale getirmesiyle çok ön plana çıktığı için o yüzden tabii ki burada kadınsı bir bakış açısı, dişi bir bakış açısı var. Albümde Cumhuriyet Dönemi, Osmanlı Dönemi ,Atatürk ile ilgili, Zübeyde Hanım ile ilgili şarkılarım da var. Yıllardır verdiğim savaş bu. Yeni şarkılar yapılsın, yeni şarkılar dinlensin. Hayat cover değil"

"İzmir'in Kavakları gibi belli bir İzmir şarkısını cover yapsaydım daha çok dinlenirdim ama şimdi kendi bestemi kabul ettirmek biraz zor olacak." gibi düşüncelerin oldu mu?"

"Kesinlikle hayır. Zaten popülist biri olmadığım ve içi boş, şişirilmiş pop kültüründen zaten çok fazla hazzetmediğim için "Çok ünlü olayım, tanınayım. Şarkım inanılmaz patlasın." gibi bir kaygım hiçbir zaman olmadı O kaygının her zaman hata yaptıracağını biliyorum. Yanlış seçimler yaptırır. İsterim ki bana ait olsun, özgün olsun, benim olsun. Milyonlar dinlemesin ne olacak ki. Ancak geri dönüşler çok güzel. Herkesten çok güzel tepkiler alıyoruz. Zaten dijital platformlarda da editör listelerine girdi. İnanılmaz keyifliyim.. Epik bir iş olması, tarihsel bir iş olması başka bir anlam taşıyor.

"Şarkı sözlerinde de güzel mesajlar var"

"Acıyı, şiddeti ve olumsuz şeyleri destekleyecek şeyler yazmaktan çok hoşlanmıyorum çünkü hayat zaten yeteri kadar öyle. Bir kadın olduğunuz zaman bunu daha çok hissediyorsunuz. Gerçekten biraz iyiye, güzele ihtiyacımız var. Sürekli olumsuz şeyleri beslemek doğru değil O yüzden bir şarkı güzel bir şey aşılamalı. Yani ben bir şarkı dinlediğim zaman ondan güzel bir şey alıp kendimi iyi hissetmek isterim. Ben bunalımdayken daha da bunalıma sürüklemesini istemem. Ben, insanların söyledikleriyle sürüklenen biri hiçbir zaman olmadım. Böyle bir başkaldırı durumum hep var.. Benim için önemli olan şey doğru hissetmek. Bu albümde de bir çocuğun ağzından Atatürk'e mektup var. Zübeyde Hanım'ın ağzından Atatürk'e söylenen bir şarkı var. İlk kurşun hikâyesi var. Amaç bütün o hikâyelerin bir de başka yönünü göstermek"

"Sahneleri özledin mi?"

"Çok özledim.Dilerim en kısa zamanda sahnede buluşuruz. Herhalde yazın ufak ufak başlayacak. Hatta yaza kalmadan bile başlayabilir diye düşünüyorum. Umarım güzel günler yakındadır çünkü gerçekten müzisyenler olarak zor zamanlar yaşadık. Diliyorum daha fazla müziğe kıymet vereceğimiz bir döneme geçiş yaparız çünkü en kötü günlerimizde, en iyi arkadaşımız her zaman müzik oluyor. O yüzden müziğe ve müzisyenlere de biraz değer, kıymet gösterelim çünkü bu dönemde en çok eziyet çeken bizler ve müzik sektörü oldu"

1993 yılında girdiği İZDOB Çocuk Korosu'yla başlayan müzikal yolculuğunu 1997'den itibaren ortaokul, lise ve üniversite süresince İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Devlet Konservatuvarı piyano bölümünde aldığı eğitimle sürdüren Şeyma Özbay, güçlü vokaliyle uzun yıllardır funk, caz, soul, rock ve pop türlerini içeren repertuvarıyla başta İzmir olmak üzere pek çok şehirde alternatif sahnelerde performanslarına devam etti.

Özbay'ın tüm söz ve müzikleri kendine ait olduğu çıkış albümü "ZAMAN" 2017 yılında Arpej Yapım etiketiyle tüm dijital platformlarda ve CD formatında müzik marketlerde yerini aldı. 5 şarkılık albümün "Herkes Konuşur, Dört Duvar ve Aşk Milyonda Bir" olmak üzere 3 şarkısı kliplendirildi. Yine söz ve müziği kendine ait olan ingilizce elektronik türdeki single çalışmaları "Orpheus(2019)" ve "Karma(2020)" video klipleri Arpej Yapım etiketiyle dinleyenlerle buluştu.

2. studyo albümü "SMYRNA" da söz (Anlat İzmir şarkısında Banuhan H.Kalelioğlu ile ortak), müzik ve vokallerin yanı sıra, düzenlemeler, piyano ve kayıtları da Özbay'a ait.

Bu adamlara dikkat :

WALKING PAPERS

Blues Rock sahnesinden yeni çıkmış olan Seattle merkezli Walking Papers, The Missionary Position'dan Jeff Angell (vokal) ve Screaming Trees'den Barrett Martin (davul) tarafından kuruldu. Son on yılda grubu takip edenler, bir noktada Duff McKagan'ın takımın bir parçası olduğunu, ancak Guns N 'Roses mesaisinin yoğun olması nedeniyle ve Walking Papers'a zaman ayıramadığı biliniyor. Artık Pearl Jam'den Mike McCready albümlere de katkıda bulunuyor.

Seattle'daki eleştirmenlerce çok beğenilen Walking Papers, yeni albüm dijital platformlara düşmeden 12 dakikalık epik bir video olan “Divine Intervention”'ı yayınladı. “Divine Intervention”, tehditkar ve gizemli üçüncü tam uzunluktaki albümleri “The Light Below”'da yer alıyor. Albüm tam anlamıyla “The Light Below”, kışkırtıcı ve büyüleyici bir sanatçı bakışının iyi hazırlanmış müzikal gösterisi.

"Bu albüm tasarımı gereği farklıydı" diyor besteci, vokalist ve gitarist Jefferson Angell. “Okun uçmasına izin vermeden önce biraz daha geriye çekmek istedik. Müzik, enerjik ve sihirli bir sanat biçimidir. Değişimler ve dinamikler enerjiyi oluşturur, sihrin etkisini arttırır. Bu şarkılar düşüncelerime yaklaşımları açısından özel ve onları dinleyen herkesle paylaşmaktan heyecan duyuyorum. "Walking Papers, Şubat ayında “The Light Below” albümünden önce iki single ve video yayınladı. “What Did You Expect ?” ve “The Value Of Zero”. En son da “Divine İntervention” 12 dakikalık bir kısa film şeklinde geldi.

"Divine Intervention şarkısı, kendimle yakın olduğum, ancak artık aramızda olmayanların ruhları arasında devam eden konuşmalardan doğdu" diyor solist Angell. “Molekülleri yeniden dağıtılmış olsa da, onları ne söyleyeceklerini ve onların huzurunda nasıl hissettiğimi bilecek kadar iyi tanıyordum. Kulağıma fısıldayarak üzerimde dolaştıklarını sanıyorum. Yokluklarına rağmen etkileri devam ediyor ”.

“Divine Intervention”'ı yazarken, birkaç koro bulduk ve hangisiyle ilerleyeceğimize karar vermekte zorlanıyorduk.

Benjamin Anderson hepsini kullanmayı önerdi. Yaptık ve şarkı sinematik benliği içine çeken bataklığa dönüştü. Şarkının kimyasına ek olarak, Stone Temple Pilots'tan Dean DeLeo, muhteşem gitar geçişleriyle katkıda bulundu ve gerçekten etkileyici oldu. Şarkının bizi nereye götürdüğünü beğendik ve orada daha fazla zaman geçirmeye karar verdik. Kendimizi kaptırdık ve iş bunun için daha iyi oldu. Bu ara David Lynch'vari bir atmosfer çıktı ortaya."

Agnell, grubun Cory Ingram, Konstantin Komarov ve Bob Wayne ile birlikte yönettiği video hakkında konuşmaya devam ediyor.

"Aynısı videoyu yaptığımızda da oldu" diyor. "Bir araya gelen ve bunu gerçekleştiren seçkin bir grup yetenekli arkadaşın işbirliği çabası. Seattle'ın evimden çok uzak olmayan sanayi bölgesinde iki acı soğuk ve yağmurlu gecede çekildi. Şarkı, onu sonuna kadar götürmemizi istedi ve sonuçlar, herhangi birimizin beklediğinin ötesinde. Ben, ortaya çıkan şeyin gerçek anlamını muhtemelen bir anahtar tutarken ve bir yılan derisi ceket giydiğimde, David Lynch'in "Wild at Heart"'a selam gönderirken tuhaflığı ve güzelliği yakalıyorum ". Şarkı aslında tek parçaydı ve kayıt için ikiye böldük "Divine Intervention" ve "Stood Up On The Gates of Heaven" ve videoyu düzenlerken karar verdik genişletilmiş bir öyküye dönüştü.

Şimdi, "The Light Below" için 2018'deki "WP2" albümüne bir koşu geri dönüyoruz ; basta Dan Spalding, davulda Will Andrews, Angell'in The Missionary Position'dan grup arkadaşı, klavyede Benjamin Anderson ve Stone Temple Pilotlar'ın Dean DeLeo çaldığı sahneler. Gregor Lothian ise saksafonu akort ediyor. Bu albümün yüzü "Death On The Lips" grubun tüm ruh durumunu sarmalayan karanlık bir parça oldu. Dümendeki bu çok sağlam müzisyen kadrosu ve ayrıca Aaron Spiro'nun prodüksiyonu yönetmesiyle, on iki parça albümü dürüst ama sarkastik "The Value Of Zero" ile başlıyor. Buradan "The Light Below" anteni, başka bir gücün hükümdarlığı ele almasıyla sanki daha ruhani bir yöne çeviriyor. Bu monoton keşif, "What Did You Expect ?", "Devine İntervention" ve aynı zamanda "Stood Up at the Gates of Heaven" ile renk ve doku değiştirir.

Devam edersek, "Going Nowhere" geçmişin nerede kalması gerektiğini belirler. Sonuçta, değiştirilemeyecek bir şey üzerinde durmak, sadece dünün ölümsüz iblislerini kızdırmak için bir gerekçedir. Size hatıraların hatırlanması gerektiğini hatırlatır, ancak bir anının geleceği yoktur. Yaratıcılığı barışçıl ve doğrudan bir şekilde hayata geçiren bir şarkı olan "Creation Reproduction And Death" ile devam ediyor.

"Money Isn't Everything" şarkısında kendinizi çok trajik bir gerçek hayat ortamında buluyorsunuz. Tüm albümdeki en akılda kalıcı melodilerden birisi. Bunu, "The Other Shoe" albümün en blues numarası "Where Did I Go Wrong" takip ediyor. Son olarak albüm, iki kasvetli, sakin şarkılar olan "My Thoughts Are Not My Own" ve "California" ile sona eriyor.

Müziğe bakmanın ve yorumlamanın her zaman iki yolu vardır ve ben bu albüm için ikincisine sapacağım. Bu gruptan da tam olarak beklediğim şey buydu. Blues, alternatif, sanatsal rock müziği. Bu, Talking Head'den David Byrne'ın tüm arkadaşlarına anlattığını hayal ettiğim türden bir müzik. Tarz, sanat, lirik içerik ve daha fazlası söz konusu olduğunda Byrne'ın kucakladığı her şeye sahip. Her şeyin birbirini tamamladığı bir konsept albüm.

Müzik dünyasında ticari ihtilal:

BUBBLE GUM-TEENY BOP ve DUTCH SONG

Ayhun Alpagut

Altmışlı yıllar, refah ve mutluluğun görkemli bir on yılıydı, aynı zamanda tüketimcilik çağını başlatan tüm aile için yeni icatlar ve araçlar da vardı. Dünyamızdaki birçok genç (yabancı ülkelerdeki tanımları ile baby boomer veya pree teens) Bubblegum (şişirilebilen sakız) olarak adlandırılan yeni bir müzik türü için mükemmel bir hedefti.Yani oldukça sert olsa da yumuşak ritimli ilk anda albenili besteler müzik yapımcılarını bu kitlenin tüketimdeki en güçlü kaynak olduklarını keşfettiler....İşte bu müzik yapımcı ve materyalleri üretenler ister fakir olsun, ister orta halli veya zengin; bu gençler tutkuyla bağlanacakları bu müzikleri konser salonlarında..toplu dış mekanlarda...evlerinde dinlemek-plaklarını edinmek için gerektiğinde okul harçlıklarını biriktirip bu sektöre akıtacaklarından emindiler...

İlk deneme ROCK'N'ROLL olarak seçildi...Bu konuda ilk adımı belli bir ödeme karşılığında başka bir üreticinin ürünlerini satmasına markasını kullanmasına izin verilen ufak ölçekli işletme olan Française CEO'su attı...Bir anlamda kurban olarak seçilen Rock'N'Roll'den önceden üretilmiş, ticarileştirilmiş, satın alınmış ve satılan basit ama melodik armonilere sahip eserleri BUBBLE GUM türü olarak popüler müzik kategorisinde piyasaya sürdü....

Bubble Gum genellikle Hammond organları gibi 'eğlenceli', renkli enstrümanlar içeriyordu. Müzik ister slow-ister ballade-ister rock-ister rock'n'roll olsun içinde gizli ama vurgulu romantizm taşımaktaydı...İlk adım atıldı ve dünya sathına büyük bir süratle yayılması için pek çok ülke ile bağlantılar kurulup yayılımını hızlandırdılar....Sonuç umulmadık derecede istenilenden öte ilgi gördü...Artık müzik dünyasının bir anlamda hibrit-melez bir çocuğu olmuştu..... Amaç bu müzik türündeki melodileri dinleyen kişi ilk mutluluk şokunu kısa sürede atlatmalı ve onu bir kenara bırakıp diğerlerine yönelmeliydi...

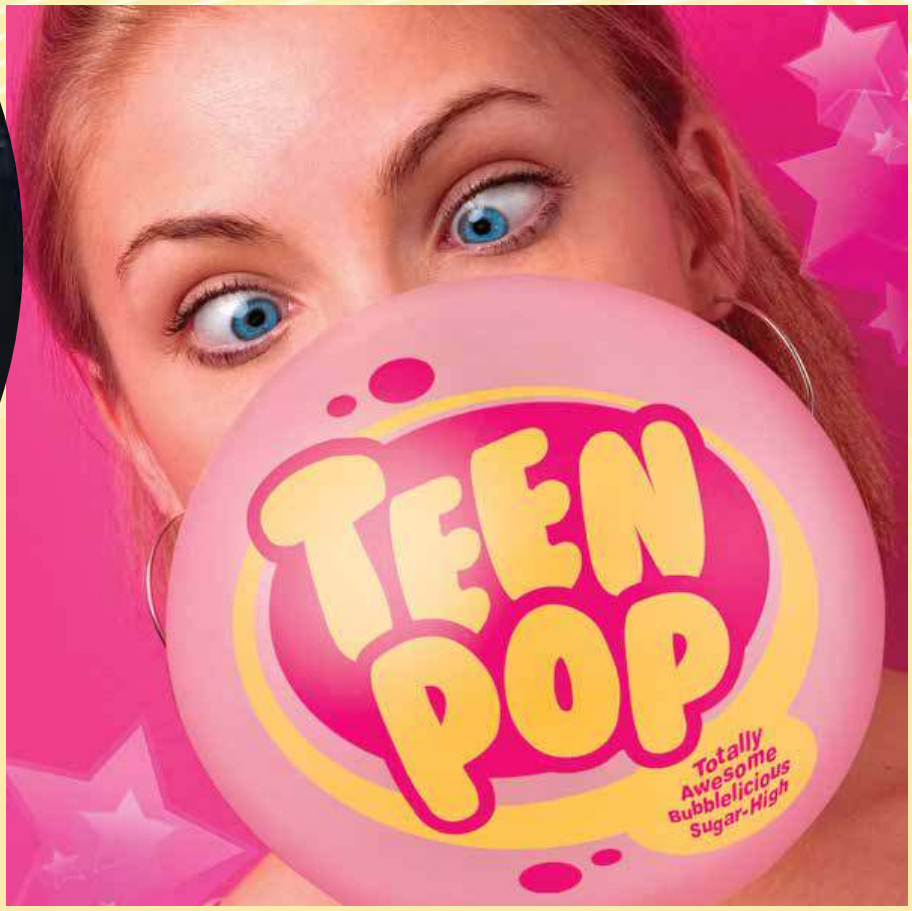

Kısacası tıpkı bir sakız gibi çiğne-balonunu şişir ve sonra at....yenisini al ve çiğnemeye devam et....Güzel bir mantık değil mi...? Oldu olacak BUBBLE GUM adını koydukları bu çocuğa, biraz daha küçük yaşlardaki tüketici kitleye de indirgeyerek TEENY BOP adında kardeş dünyaya getirmeyi denemek fikri ortaya atıldı....Müzik kavramı her ne kadar elit kitle tarafından sanat kavramı etiketini taşısa da sektörün dizginlerini ellerinde tutan müzik yapımcıları melodramatik ve duygusal olayları ele alan çok genç veya hassas gençler için özel olarak yapılmış bir pop müziği olarak piyasaya olan hakimiyetlerini perçinlemeyi kendilerine yağlı kapı olarak gördüler.....

Gelelim adı pek telaffuz edilmeyen bir diğer çocuğa...- Teeny Bop'un Bubblegum ile büyük bir benzerlik paylaştığı açıktır: Çocuklar için parlak mal veya tıptaki adıyla Terapötik Triyaj yani kandan plazmanın alınarak yerine sağlıklı plazma veya plazma yerine geçen sıvı konulması işlemiyle eş düşünce ile ortaya türetilen bu müzik türü de Bubblegum gibi üç dakikalık akılda kalıcı tabanlı özelliği ile bağımlılığı perçinleştirmenin en etkin yolu olduğu kısa sürede anlaşıldı.....

Müzik sektörü dünya sathında genç-çok genç kitlelerin yanında azımsanmayacak oranda orta yaş kitleyi de türettikleri bu müzik türlerine bağımlı hale getirerek büyük bir kazancın kapılarını ardına kadar açmış oldular....

Bubble gum ve Teeny Bop özellikle Benelüx ve komşuları İskandinav ülkeleri hatta İngiltere müzisyenleri tarafından çok kısa sürede alıcısında görülen patlama sayesinde bir tarz olarak kabul edildi....

Bu arada bu paragrafla zamanında olağan karşılanıp üzerinde durulmayan bir konuyu daha kişisel yorumumla sonlandırmak istiyorum. Bu iki müzik türünü (hazıra konmak denilebilir) kendilerince daha farklı bir tarz ve kültürlerinin arması gibi kabul eden Hollanda'daki şarkıcı ve gruplar tutucu davranışlarıyla (ülkelerine özgü olduğunu kabul ettiklerinden midir bilemedim) yaptıkları bestelerini DUTCH SONG etiketi ile markalandırarak BUBBLE GUM ve TEENY BOP dan öncesinde varmışlarcasına sessiz ve sakin olarak adeta millileştirdiler...

Buket Işıkdoğan Köse

"Müzik ve ritim yollarını ruhun gizli köşelerinde bulur"

1920_1930'larda tüm dünya genelinde "caz çağı" denilen bir dönem yaşanmıştır. Eflatun'un sözünde bahsettiği ruhun en derinlerindeki isyanın dışa vurumu muydu caz? Bu yüzden mi böylesi bir döneme imzasını attı? Çok sevildi ve etkisi de gün geçtikçe de artan bir müzik dalı oldu.
Ülkemizde de caz sanatçılarımızın bizlere bu müziği sevdiren başarıları asla yadsınamaz. Çeşme'de, sokak hayvanları yararına düzenlenen bir konserde tanıştığım, caz müzikten, müzikal tiyatroya birçok tarzda kendini gösteren Irmak Karadağ ile röportaj yaptım!
Yepyeni bir yıldız!

Öncelikle bizlere kendinden bahseder misin?
Irmak Karadağ kimdir?
Tabii ki, 1997 İzmir doğumluyum. Hala da İzmir'de yaşıyorum. Yaşar Üniversitesi Müzik Bölümü Caz Vokal son sınıf öğrencisiyim. Doğa aşığı, hayvan sever ve kendini geliştirmekte olan bir kadınım.
Müziğe yönelimin nasıl oldu?
Aslında küçüklüğümden beri belliydi. Ege Üniversitesi Türk Müziği Devlet Konservatuarı'nda öğretim görevlisi olan akrabalarım ve çekirdek ailem sayesinde hayatımın her noktasında müziğin içindeydim. Başta babam müzisyen olmamı desteklemiyordu çünkü malum ülke şartları... Bu yüzden ilk olarak Ege Üniversitesi Biyomühendislik Bölümü'nde üniversite hayatıma başladım. Ancak iki yıl geçtikten sonra müzik aşkını daha fazla içimde tutamadım ve müzisyen olmaya karar verip bu bölümü bıraktım. Ailemin de desteğiyle şu anda okuduğum okula girdim ve eğitimimin son dönemindeyim. Bazı kişiler "pişman oldun mu?" diye sorabilirler, hayır asla pişman değilim. Çünkü insan gerçekten sevdiği işi yaparsa hayatında mutlu olabilir ve hayat mutsuz yaşamak için gerçekten çok kısa.
Peki neden caz?
Açıkçası okula girerken Caz müzik ile ilgili çok bilgim yoktu. Ella Fitzgerald, Frank Sinatra, Louis Armstrong gibi isimleri dinlerdim. Ancak bölüme girince caz dünyasının aslında çok geniş ve sürprizlerle dolu olduğunu fark ettim. Bildiğimi sandığım müzik benim için çok başka bir boyut kazandı ve öğrendikçe meraklandım, ilgim arttı, mutlu oldum.
Ülkemiz ve dünyayı karşılaştırdığında caz müziğine ve sanatçılarına gerekli önemin verildiğini düşünüyor musun?
Maalesef ülkemizde sanatsal faaliyetler dünyada olduğu kadar öneme sahip değiller.

Irmak Karadağ

Bu gerçekten çok üzücü çünkü Türkiye'de sahna alan bir şarkıcı olarak değil de yüksek lisans düşünen bir öğrenci olarak, kesinlikle yurtdışını düşündüğümü söyleyebilirim.

Caz müziği dinleyicisi daha farklı gelir bana. Gerçekten de öylemi?

Hahaha... Öyle derler genelde ama ben öyle olduğunu düşünmüyorum. Herhangi bir müzik tarzını dinlemekten hoşlanan biri caz müziği de keyifle dinleyebilir. Sadece Caz müzik biraz daha komplike bir müzik teorisine sahip olduğu için o teorinin içine girdikçe caz müziğini anlayabiliyorsunuz. Çoğu kulak alışılmış akor yürüyüşlerini ve kolay eşlik edebileceği melodileri duymayı istiyor. Sanırım bu yüzden Caz müzik herkes tarafından sevilerek dinleniyor.

Caz müziğini sana sevdiren sanatçılar kimlerdir?

Bu aslında zor bir soru çünkü bir sürü isim var. Dediğim gibi çok geniş ve sürprizlerle dolu. Ancak aklıma gelen birkaç ismi söyleyecek olursam; Esperanza Spalding, Ella Fitzgerald, Charlie Parker, Chet Baker, Gretchen Parlato ve tabi ki John Coltrane.

Cazın hangi türünü söylemeyi daha çok seviyorsun?

Swing, ballad, blues hepsi birbirinden güzel! Birini seçmem gerekirse swing diyebilirim sanırım.

Caz müzik dışında müzikal tiyatroyla da ilgin olduğunu öğrendik. Biraz bahseder misin?

Tabi ki! Aslında kalbimde hep müzikal tiyatro şarkıcısı olmak vardı hala da var. Yüksek lisans yapabilme imkânım ol ursa kesinlikle müzikal tiyatro üzerine yapmak istiyorum. Müzikallerle ilgili her ayrıntıya hayranım. Dans, müzik ve oyunculuk bir arada daha ne olsun.

En sevdiğin müzikal tiyatro eseri nedir desek?

Of bu çok zor soru hahaha. Tek bir tane söylemem imkânsız! '' The Phantum of the Opera'', ''Notre Dame de Paris'', ''Les Misarables'', ''Moulin Rouge'' ve ''Sweeney of Fleet Street'' aklıma gelenler.

Şu an beraber çalıştığın bir grup var mı? Nasıl bir araya geldiniz?

Evet ismimiz ''Irmak Karadağ Project'' dinleyenler instagram hesabımızdan bizi takip edebilirler. Grubumuz okulda kuruldu diyebiliriz. Hepimiz Caz Departmanı'nda öğrencilerdik. Ensemble derslerimiz sayesinde her hafta birlikte çaldık hem de çok iyi arkadaş olduk. Arkadaşlığımız geliştikçe bir grup kurmaya karar verdik ve İzmir'in çeşitli yerlerinde sahne alıyoruz. Pandemi sebebi ile çalışamıyoruz maalesef ancak bu süreç biter bitmez herkesi sahnelerimize bekliyoruz.

Verdiğin konserlerde toplumsal duyarlılığınızla dikkat çekiyorsun. Sokak hayvanları yararına verdiğin konserler belirtmemiz gereken bir ayrıntı. Sahne aldığın her konserde devleşiyorsun ve bambaşka biri oluyorsun. Duygularını bizlerle paylaşır mısın?

Öncelikle çok teşekkür ediyorum, sizin bu güzel düşünceleriniz sayesinde tüm olanlar. Sizler ve bizi dinleyenler sayesinde sonsuz mutluyum. Umuyorum ki her şey çok daha güzel olacak.

Son olarak önündeki hedeflerin neler?

Hedefim durmaksızın kendimi geliştirmek ve sesimi, sesimizi olabildiğince çok kişiye duyurmak.

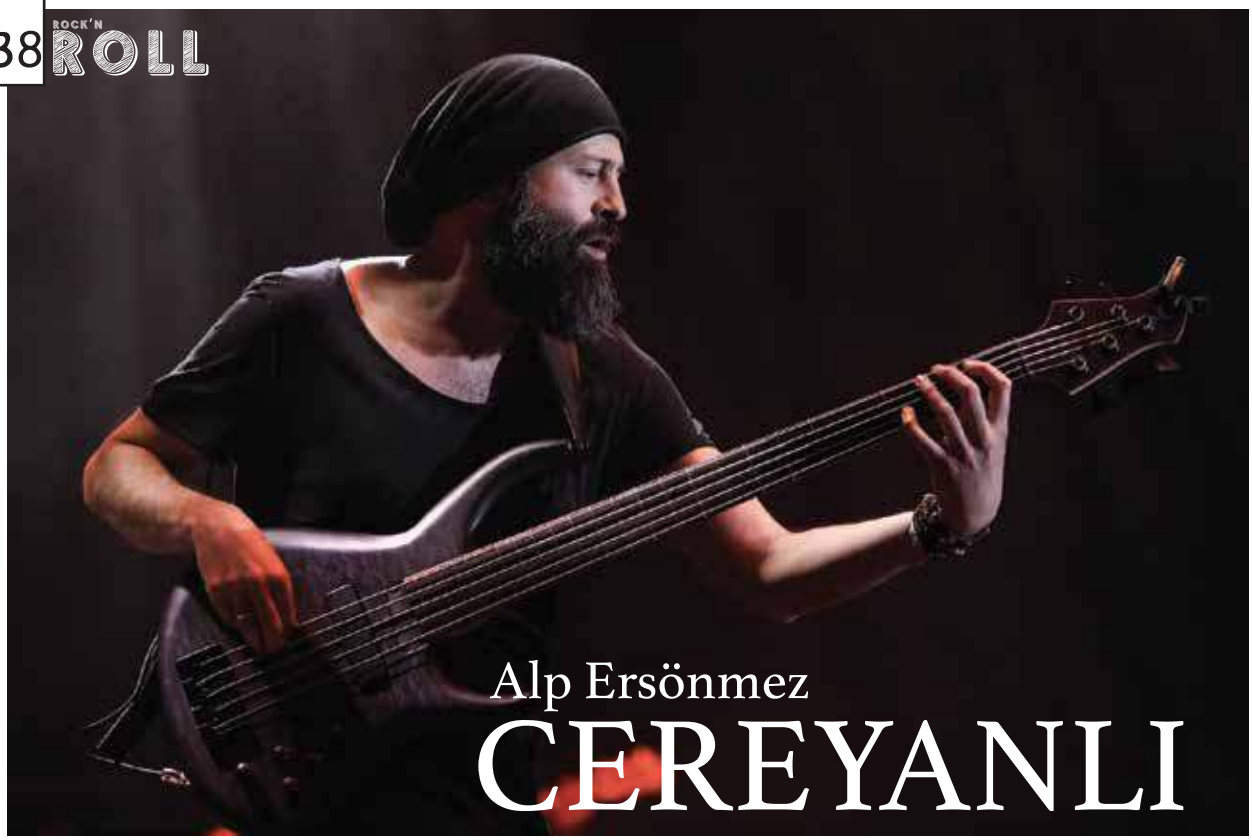

Alp Ersönmez
CEREYANLI

Bas gitarist Alp Ersönmez, benim gözümde virtüözite düzeyinde. İlk kez sürekli elemanı olduğu İlhan Erşahin's İstanbul Sessions konserinde izlemiştim ve hayran kalmıştım. Basgitarı 'ağlatan', solo gitar hüviyetine sokan bir müzisyen. Şüphesiz aranjör olarak çalışması yanında Tarkan'ın, Yalın, Nil Karaibrahimgil'in yanında farklı türlerde dolaşması müzikalitesini genişletiyor. Ersönmez, yan proje olarak Sonic Boom adlı Elif Çağlar, Çağrı Sertel ve Volkan Öktem ile kurdukları grupla süper kaliteli işlere imza atacaklar gibi. "Please" adlı ilk single'ı bir dinleyin bana hak vereceksiniz. Funk, caz ve soul harmanı bir enerji topu. Uzun süredir beklenen ikinci solo "Cereyanlı" projesinde İsveç'ten rapçi Papa Dee, Brezilya'danetkileyici sesiyle Thalma de Freitas, Fransa'dan duayen trompetçi Erik Truffaz, Norveç'ten eşsiz caz piyanistliği ile Bugge Wesseltoft, ülkemizin önemli değerlerinden Arto Tunçboyacıyan, Bulut Gülen, Can Çankaya, Can Şengün, Çağrı Sertel, Doruk Gönentür, Ediz Hafızoğlu, Engin Recepoğulları, İmer Demirer, Serhan Erkol gibi isimler yer alıyor.

"Cereyanlı" ile "dans kokulu caz" adını verdiği bir müziği dinleyici ile buluşturuyor. Genel olarak trompet, saksafon ve trombon için detaylı düşünülmüş bir aranjman anlayışının göze çarptığı albümde, solistlere eşlik eden ve cevap veren güçlü nefesli enstrümanlar, funk havalı gitarlar, yer yer etnik ögeler de taşıyan enerjik ritmler ve Ersönmez'in bas gitarı ile bir araya geliyor. Cereyanlı projesinin "Cereyanlı-B" adlı ikinci EP'si ise bahar aylarında yayımlanması planlanıyor.

SHAZAM TOP 5

1 Butter
BTS

2 Clear (Shawn Wasabi Remix)
Pusher feat Monica

3 Yine Gönlüm Karardı
Barış Diri

4 Sözüm Meclisten Dışarı
Barış Manço & Kurtalan Ekspres

5 Touch It
Busta Rhymes

TOP 10

Billboard

1 Good 4U
Olivia Rodrigo

2 My Life
J.Cole,21 Savage & Morray

3 Levitating
Dua Lipa featuring DaBaby

4 Leave The Door Open
Silk Sonic (Bruno Mars & Anderson Paak)

5 Amari
J. Cole

6 Peaches
Justin Bieber featuring Daniel Caesar & Giveon

7 Pride is the devil
J:Cole & Lil Baby

8 95 South
J:Cole

9 Save Your Tears
The Weeknd & Ariana Grande

10 Kiss Me More
Doja Cat featuring SZA

TOP 5

Number1 TÜRK

1 Martılar
Edis

2 Efkarım var
Ziynet Sali

3 Kayboluyorum gülüsünde
Ikilem

4 Çok sevmekten
Hande Ünsal

5 Yüreksiz Tilki
Buray

TOP 5

Music

1 Krvn
Uzi

2 Martılar
Edis

3 Dua(Uzi)
Güneş

4 Umurumda Degil
Uzi

5 Kanunlar Gibi
Derya uluğ

Emin Yeğinboy

Steven Wilson'dan farklı bir albüm: The Future Bites

Progresif müzik dinleyicisi kolay beğenmez. Güncel açılımları, sade ve direk olarak dinlemeyi sevmez. Alternatif harmanlamalar , şaşırtıcı ters vurular bekler. Yine de sadık ve özverilidir, sabırlıdır. Hemen karar vermez sonuna kadar dinler, tekrar dinler, düşüncesini öyle söyler. İzlediği sanatçının sonraki albümlerinin benzer bir tarzı izlemesi ve "ilerlememesi" durumunda hayal kırıklığı büyük olur. "Futur Bites"'in yayınlanmadan öncesi tepkiler bunun harika bir örneğiydi ... ***"Wilson progresifi terk ediyor ... Wilson tekno gemisine biniyor" vs...*** Belki şimdiye kadar, çıkış tarihi gecikmesi ve periyodik çıkan tekli sürümler "Future Bites" üzerine bizi neyin beklediği konusunda tüyo verdiler. Peki... nasıl bir şey olmuş Steven Wilson cephesinde ? Neyi değiştirmiş üstad ?

9 şarkıdan oluşan 41 dakikalık bir albüm. Tüketicilik, kimlik ve teknoloji kullanımıyla ilgili ortak temaları paylaşıyor. Bu bir vaaz veya parmağı sallama şeklinde değil, dünyayı gördüğü gibi yansıtan bir sanatçının aktarımları. Sarkastik, bol göndermeli, Pink Floyd haykırışları gibi..

Müzik tarzı olarak Wilson'ın diskografisine aşina olan, Porcupine Tree geçmişine "No-Man" ve solo albümleri de dahil olmak üzere, onun deneysel müziğini kullanmamasına şaşırmadım... Bu kez başka hiçbir albümünde olmayan bir müzik var. Elektronik alt yapılı müziğe seksenlerin funk vokalleri eşlik ediyor. Yer yer Roger Waters'ın eleştirisel bakışına sahip sözler ve tabi ki Wilson'ın virtüöz olduğu gitara yer açan geçişler de var. Onun birikiminde bir müzisyenin yapabileceği bir geçiş.

"The Future Bites", demo benzeri kayıt olan ***"Unself"*** ile başlıyor. Synth / Elektronik Dans müziği tarzı bir destekle başlayan ses, 70'lerin / 80'lerin Bowie şarkılarından bildik ritim gitarı ve kadın arka vokalleri ile son "No-Man" albümünden "Love You To Bits" i oldukça andırıyor. Bir sonraki parça ***"King Ghost"*** tekrarlayan koro nakaratı ve çok az sayıda geleneksel enstrüman desteğiyle ilginç bir şarkı.

Albüm "To The Bone"'a benzeyecek" diye düşünmeye başladığınızda, "12 Things I Forgot" in tıngırdayan akustik gitarları şaşırtıyor. Harika bir şarkı ve önceki albümlerden belki de "Lazarus", "Happiness III" veya "Nowhere Now" ile aynı kumaştan yapılmış. Sözler ilişkilere odaklanır ve açık bir günah çıkarma vardır. Yaptığı hataları unutmaya çalışan bir adamın yıllar öncesine bakışı ve bu günüyle yüzleşmesi var. "Sana çok haksızlık yaptım" diyen bir adamın şarkısı bu

kadar mı güzel olur ? Bir sonraki parça ***"Eminent Sleaze"*** albümün ilk single'larından biriydi. Albümün müzikal unsurların zengin bir karışımına sahip bir şarkı. Şarkı sözleriyle ve şarkının karakterinde, şarkıyı söyleyen işadamının Roger Waters'ın efsane Animals albümü tarzı eleştirisinin unsurlarını duyuyorum ;" ***ben bir sürüngenim/takım elbisemin içinde/ bütün paranı istiyorum/gülüşüm içtenlikle bir yalan/yüksek yerlerde arkadaşlarım/dişlerimde pislik var".*** Vokal arkada Yunan korosu yorumu gibi nakarat tekrarları veriyor, sonra bir gitar devreye giriyor metronomik ve elektronik altyapıyı rahatsız ediyor... İnsanlığın bir izi belki de karakterin yarattığı uyumsuzluk ve kaosun bir yansıması gibi... Her enstrüman ve her ses, hikayeyi anlatmak için özenle seçildiğini hissettiriyor. Ardından gelen ***"Man of the People"***, Pink Floyd'vari gitar tınıları ve vokal efektleriyle harmanlanmış bir davul makinesiyle nefes almak için bir durak gibi geliyor. ***"Personal Shopper"*** albümün en önemli parçası ve belki de en seveceğiniz veya nefret edeceğiniz bir parça. Albümün pazarlamasından tüketiciliğin bu albümün ana teması olduğu açık. Bu bağlamda müzik tarzları, lirik içerikle birleşerek tutarlı bir bütün oluşturuyor. Işığında ve gölgesinde zekice, kafanıza yapışan bir korosu var ve bence çağımızın belki de en kötü şöhretli tüketicilerinden biri Sir Elton John'un bir alışverişinde yer alan gereksiz ürünler listesinin yer aldığı kafiyeli bir orta bölüm var. Dikkatimizi çeken çoğunlukla anlamsız öğelerin listesi. İroni şarkının ruhunu sarmış.Gürleyen synth'ler daha sonra daha geleneksel bir rock parçası olan ***"Follower"*** için bir kenara bırakılıyor.Hızlı tempolu, davul ağırlıklı destek, bir kez daha müziği konuyla eşleştiriyor ve perküsyonun çarpışması, bugün hayatımızdaki sosyal medyanın amansız takibini taklit ediyor. Albümün daha yakın olan ***"Count of Unease"***, albümün önceki elektronik dans müziği anlarına geri çekilmiş bir lo-fi kontrastı. Wilson'ın çıplak sesi, bir piyano ve bir tür vurmalı çalkalayıcı eşliğinde öne çıkıyor. Bir yabancının, çaresizlik içindeki bir karakterin şarkısı. Ortama yakın bir klavye desteği ve efektli gitarı Wilson'un vokalinden rol kapıyor. Ruhani boşluğun tınıları mükemmel yansıyor kulağa. Sonuç olarak - ve toplamış olabilirsiniz - bu albümü gerçekten beğendim. Başlangıçta durum böyle değildi, ancak müziği ve sözleriyle zaman geçirdiğinden, mesajı kesinlikle zamanımıza uygun olan, akıllı bir konsept albüm olduğuna inanıyorum.

Kaan Çağlayangöl

Müziğe sanatçılar değil, para babaları yön veriyor..

Müzisyen Ömür Gidel: "Ben bir zamanlar rock albümü yapmak üzere gittiğimiz şirkette; patronun boynunda altın kolyeler, künyeler ve ofis masası üzerinde lahmacunlar gördüm. Tıpkı Muhsin Bey filmindeki gibi... Sonuçta patronlar, top onlarda işte..." Aylardan bu yana kaliteli müzik nedir, ne değildir soruları ile ilgili yazılar kaleme aldım. Yazılarımdan sonra bana en fazla gelen soru, kaliteli müziğin ne olduğu ile ilgili idi. Hem bu soruları cevaplamak adına hem de müzik adına kıymetli bilgilerinden faydalanmak için müzisyen (keyboards) ve aranjör Ömür Gidel ile bir söyleşi gerçekleştirdim. Müzik adına merak edilen birçok konuyu kendisiyle konuştuk. Keyifli okumalar.

- Kaliteli ve doğru müziğin tam olarak tanımını yapacak olursak nasıl bir tanımlama yaparız?

Her zaman söylerim; melodi, armoni, ritm üçlemesinden biri eksikse burada bir sakatlık var demektir. Eğer vokalist de varsa önce şarkı sözlerinin düzgün bir anlatımı olması gerekir, entonasyonun da doğru olması şarttır. Bu enstrümanlar için de geçerlidir. Örneğin ilk olarak akordun doğru olması en temel prensiptir. 3-4 akorla da müzik yapabilirsiniz ancak şarkı formlarının müzik standartlarına uygun olması

önemlidir. Tabii avantgarde müziği bundan ayrı tutuyorum. Anlattığım, popüler müzikler için geçerlidir. Örneğin bizde; Aydın Esen-Timuçin Şahin müziklerini bu standartlara sokamayız çünkü onlar standart üstü müziklerdir. Peki, şimdi dinleyici kaliteli, kalitesiz müziği nasıl ayıracak? Önce 20. yüzyıl müziklerini dinleyecek, en azından 2. Dünya Savaşı'ndan sonraki yani 1945'den günümüze kadar... Sanırım 75-76 sene... Zaten tüm dünyada, 1990'ların sonunda müzik iyice inişe geçti. Şu anda hele bu "pandemi" döneminde iyice dibe vurdu. Eh, bir de birazcık okumak lazım galiba. Google ve Youtube'dan bakılabilir, merak ve isteğe bağlı bir konu bu. Bir plak modası var, gırla... Adam daha plağa gramofon diyor, pikap(turntable) diye bir şeyden haberi yok. Plak topluyor, pikabı yok! Bizde müzik, genellikle kıvırtmak, göbek atmak ya da barlarda kafayı bulup olduğu yerde kontrolsüz bir şekilde zıplamak... Özetle müzik tam olarak bir eğlence vesilesidir. Böyle gelmiş, böyle gider! Bir zamanlar, bir lise öğretmenimle sokakta karşılaştık.

Bana; "bravo yahu, müzikte başarılı oldun, bizim Kamuran da maçlarda orkestrayı yönetiyor" dedi. Ne cevap verirsin? Öte yandan bir futbol yorumcusu "ver müzüğü" diyor. O telaffuz insanın aklına başka bir kelimeyi çağrıştırıyor doğrusu.

- Son yıllarda neredeyse herkes aranjörüm diye ortaya çıkıyor. Aranjör olabilmek için ne gibi özelliklere sahip olmak gerekiyor?

Bunun başlıca nedeni teknoloji ve bilgisayarlar. Hasbelkader ellerine bir bilgisayar, klavye ve ses kartı geçirenler deneme, yanılma yöntemi ile müzik yaptıklarını zannediyorlar. İşte internette görüyorsunuz zırvalıkları. Adam, Youtube'da bilgisayarla müzik dersi veriyor, daha terimleri bilmiyor ya da İngilizce kelimeleri doğru, dürüst telaffuz bile edemiyor. Cesarete bakınız! Bir zamanlar Dr. Robert Moog; "I killed drummers" yani "davulcuları ben öldürdüm" diye bir yazı yayınladı. Ne yapmıştı Dr. Moog? Drum machine(davul makinesi) icat etmişti. Daha sonra bu iş hard disc'e ulaştı, vst enstrümanlar, hazır loop'lar ile bu işin cılkı çıktı ve aranjörlük ayağa düştü.

Aranjör olabilmek için önce yazılı müzik bilmek şarttır. Bir aranjörün öncelikle çok çok müzik dinliyor olması gerekir. Tüm orkestra enstrümanlarını ve onların ses sınırlarını iyi bilmesi gerekir. Örneğin; bir "trumpet" partını klavyede 5. oktavdan çalarsa, hele ki hele şimdilerde macun dedikleri tarzı da kullandıklarında ortaya tam bir çamur çıkar ve çıkıyor da... Aranjör hiç değilse sol ve fa anahtarını bilmelidir, bass-davul ilişkisini iyice tanıyıp hakim olmalıdır. Üflemeli enstrümanların, yaylı enstrümanların kombinasyonlarını ve sınırlarını iyice öğrenmelidir. Dizi müziklerine bakıyorum da hiç olmayacak diyaloglarda bile heyecanlı ve tansiyonlu partlar var. Hiç mi film seyretmediniz? Romantik bir sahnede bile stresli yaylılar var. Yine geldik 20. yüzyıl müziğine; iyi dinleyip öğrenin arkadaşlar. Türkiye'de; Timur Selçuk, Onno Tunç, Garo Mafyan, Kamil Özler, İskender Paydaş, Ozan Çolakoğlu gibi aranjörlerin çalışmalarını dinleyiniz. Batıda ise Quincy Jones, Arif Mardin, David Foster, Michel Legrand'ın film müziklerine bakınız. Mutlaka büyük fayda sağlayacaklardır, eminim. Enstrümanını ileri teknikte çalmak önemlidir ancak bu aranjör olmanız anlamına gelmez.

- Aynı soruyu yapımcılar için de sormak istiyorum. Ülkemizde, prodüksiyon kalitesi son yıllarda belirli bir seviyenin üzerine çıkamıyor. Bir müzik prodüktörünün sahip olması gereken belirli özellikler var mı? En azından müziği bilmesi gerekiyor mu?

Yapımcılar yani prodüktörler ile doğrudan bir ilişkim pek olmadı ancak bazı izlenimlerim var. Bir prodüktörün tüm dünya ve ülkemizdeki müzikleri çok iyi takip ediyor olması gerekiyor. Ama ben bir zamanlar rock albümü yapmak üzere gittiğimiz şirkette; patronun boynunda altın kolyeler, künyeler ve ofis masası üzerinde lahmacunlar gördüm. Tıpkı Muhsin Bey filmindeki gibi... Sonuçta patronlar, top onlarda işte... Bu yıllar, yıllar önceydi ancak şimdi de pek bir fark yok gibi hatta daha da kötü diyorlar. Bilmiyorum ve bilmek istemiyorum.

Benim bildiğim prodüktörler; Nino Varon, Ali Kocatepe, Yeşil Giresunlu... Ben bu isimleri hatırlıyor ve çok takdir ediyorum. Batıda ise Ahmet Ertegün ve George Martin'i söyleyeceğim kısaca. Sonuç olarak, evet; prodüktörlerin tüm dünya müziklerini dinlemek, takip etmek zorunda olduklarını düşünüyorum ancak dinlediklerini hiç sanmıyorum. Sonuçta satar-satmaz fikriyle konu hiç açılmadan kapanmış oluyor. Ancak bizde çok önemli radyo-tv prodüktörleri de yok değil; İzzet Öz, Hülya Tunçağ, Bülent Özveren, Ümit Tunçağ... Hey gidi günler hey, nereden nereye geldik! Bugün, ben yaptım oldu, yarın ne olacak? Görecekler fiyaskoyu. Bu işin yaşlılığı da var. 5 yıl sonra herkes nerede olduğunu görecek. Digital ortamlarda sonsuza kadar var olacaksın diyorlar. Sen bilmedikten sonra neye yarar?

- Türkiye'de, rock müziğin ve caz müziğinin içerisinde yer

almış en önemli klavyecilerden biriydiniz. Neredeyse son 30 yıldır, hoca ve mentor olarak birçok müzisyene yön veriyorsunuz. Bugün Türkiye'de yapılan rock ve caz müziği nerede görüyorsunuz?

Son bir yıldır artık ders ya da mentorluk yapmıyorum. Hepsinden çekildim, bıraktım. Yapacağım pek bir şey kalmadı sanırım. Önceki söyleşilerimin ardından biraz daha araştırma yaptım. Bizde sağlam rock müzisyenleri var, sorun dışarıya açılmada... Caz müziğine gelirsek son yıllarda farklı bir trend yakalandı, hayret... Bizden sonraki kuşakta çok sıkı müzisyenler yetişti. Ayrıca Zuhal Focan'ın JAZZ dergisini 1995 yılından bu yana çıkarması, Nardis'in 19 yıldır açık olması günümüz şartlarında müzik adına büyük hizmet ve başarıdır. Ayrıca caz müziğinin sevenler için de büyük bir nimettir. Türkiye'de müzisyenlerin en büyük handikapı dedikodu... Şu çalıyor, bu çalamıyor, yıllardır böyle... Günümüzde bakıyorum da bu sıkıntı artarak devam ediyor. 50 yıla yaklaşan müzik hayatımda kafam hep buna takılmıştır. Eski arkadaşlarımla sohbet ederken ne yazık ki birbirimizin kıymetini bilemedik diyorum. Gerçekten de yazık... Şöhret yok, para yok, nicedir bu sıkıntı...

- Barış Manço&Kurtalan Ekspres ile uzun yıllar geçirdiniz. Türkiye'de ilk defa Kılıç Danışman ile 1978 yılında çift keyboard olarak sahne aldınız, stüdyoya girdiniz. Gerek albümler gerekse yurtiçi ve yurtdışında yüzlerce konserde, turnelerde yer aldınız. Bugün geçmişe baktığınızda ve bugünü yaşayıp, gördüğünüzde müzik açısından tam olarak ne hissediyorsunuz?

Evet, sevgili "Kılıç Danışman" ile Türkiye müzik aleminde ilk kez çift klavye olarak çalıştık. Ancak bu olay o yıllarda medyanın pek umurunda bile olmadı. Eh, takım kaptanı da bunu hiç duyurmadı v.s.Kılıç Danışman çok renkli, yaratıcı bir klavyeci idi. Gruba girdiğim zaman bu konuda bir çaylaktım diyebilirim rahatlıkla. Çünkü bu bambaşka bir olaydı. Kılıç'tan çok şeyler öğrendim.

Geçmişte büyük bir aşk, azim, her türlü zorluğa ve imkansızlığa rağmen müziğe büyük bir sadakat vardı. Bugün ise derin bir hüzün ve boşluk hissediyorum ya da artık hiçbir şey hissedemiyorum. Ancak mücadeleye devam eden dostlara ve genç müzisyenlere sabır, inat ve cesaret diliyorum.

- Bugün ülkemizde niçin eskisi gibi "Chicago", "Blood, Sweat&Tears" ya da "Tower Of Power" dinlenmez? Kaliteli müziği dinlemenin ve bilmenin şifreleri biraz da burada değil mi?

Bilinmiyor efendim, bilinmiyor. Daha önce söyledim; 20. yüzyıl müziğini araştırma gereği duymayan müzisyenler tabii ki bilemeyecekler. Örnek verdiğin "Chicago" grubunun "If You Leave Me Now" adlı parçasını dinleseler aranjman, vokal nasıl yapılıyormuş belki anlarlar!!!

- En temel seviyede, bireylerin bir müzisyen olmasa ya da olamasa bile en kötü ihtimalle iyi bir dinleyici olmaları için Türkiye'de müzik eğitimi nasıl olmalı?

Bundan uzun yıllar önce İstanbul'da, sanırım Beyoğlu'nda müzik dinleme workshop ya da seminerleri düzenlenmişti. Ben bunu duyunca "hadi yahu, bunun da dersi mi olurmuş" dedim kendi kendime. Doğruymuş, ama yine de belirli bir seviyede, meraklı ve iyiniyetli insanların kısmen katıldığı bir etkinlik. Bu çalışmayı sürdürmek gerekirdi aslında ancak ne çare? Bu gayret de kısa sürdü galiba. Müzik, Türkiye'de en son ihtiyaç bile değil.

Türkiye'de, okullarda müzik eğitimi tam bir angarya. Yıllar önce mandolin(çocuğum önce mandolin çal, sonra gitara geçersin, tipik bir ebeveyn düşüncesi) ve o ilkel, güdük müzik kitapları... Kim köşeyi dönüyor bilmem. O blok flütler... Tamamı ile çocuklara eziyet. Bir zamanlar Karşıyaka Koleji'nde bir müzik hocamız vardı. Rahmetli Şekür Ertüzün...

O bize İzmir Radyosu'ndan ünlü klasik müzisyenlerin; Beethoven, Mozart, Chopin'in radyo tiyatrosu olarak hazırlanmış kayıtlarını getirir, onları dinletirdi. Bazılarına masal gibi gelirdi ama çok şeyler öğrenmemizi de sağlamıştı. Türkiye'de müzik eğitimi; önce çocuklara ritm duygusunu vermeli, belki sonra birkaç basit, temel akorları öğretmeli ki belki içlerinden doğaçlama yapabilen birileri çıkabilir. Eğer çıkacak olursa da onları tespit etmeli. Önce okullarda müzik kitaplarını değiştirmeli. Hiç umudum yok ama işte!

- Müziğe başladığınız ilk andan bu yana Türkiye'de müzikle ilgili en büyük özleminiz nedir?

Yine müzik, müzik, müzik!

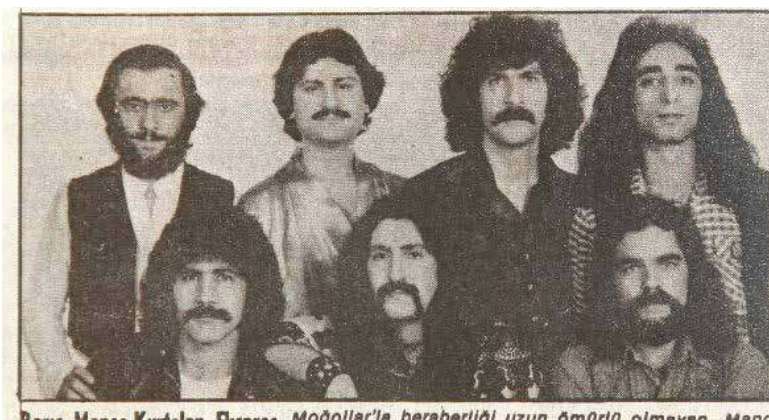

Barış Manço-Kurtalan Ekspres Moğollar'la beraberliği uzun ömürlü olmayan Manç son olarak Kurtalan Ekspres'i kurdu. Yıllardır da bi likte çalışıyorlar. İşte (Soldan sağa) (Ayaktakiler) Omür Gidel, Kılıç Danışman, C Âl Güven, Bahadır Akkuzu (Oturanlar), Caner Bora, Barış Manço, Ahmet Güvenç.

ÖMÜR GİDEL KİMDİR

İzmir'de doğdu. 7 yaşında babası ile birlikte keman çalışmaya başladı. Ortaokul ve lise yıllarında önce davul daha sonra piano ve elektronik klavyeler ile ilgilendi ve bu onun nihai seçimi oldu. 1970-1973 yılları arasında kolej grupları ile çalmaya başladı. Daha sonra müzik aşkı uğruna okulu bıraktı ve profesyonel müzik yaşamına atıldı. Müzik piyasasında çeşitli grup ve "commercial" orkestralarda yer aldı. 1976 yılında askere gitti, Mardin Jandarma Tugay Bandosu'nda alto saxophone öğrendi. Ankara'da, Jandarma Subay Gazinosu Orkestrası ve Cumhurbaşkanlığı Köşkü Orkestrası ile çalıştı. 1977 yılında askerden sonra İzmir Büyük Efes Oteli'nde "Grup Gelenek" ile birlikte gece klubünde çalışmaya başladı. Burada programa gelen sanatçılara eşlik ve gece müziği yapılıyordu. Birçok yabancı baleye ve şarkıcılara eşlik ediliyordu. 1978 yılında kısa bir konservatuar deneyimi oldu. Muammer Sun hocanın "kompozisyon bölümüne gel" teklifi ne yazık ki bir takım haksızlıklar nedeniyle gerçekleşemedi. Bunun üzerine Gidel, konservatuarı da bıraktı. Ömür Gidel aslında tam bir "self-taught" yani otodidaktiktir. Özet olarak tamamı ile kendi kendini yetiştirmiştir. Koyu bir caz tutkunudur. Ancak 1978 sonu 1979 başında Barış Manço'dan gelen teklif üzerine Kurtalan Ekspres'e girmiştir. Stüdyo çalışmaları, yurtiçi, yurtdışı yüzlerce konserde ve birçok turnede yer almıştır. Tüm bunların yanı sıra 1983-1989 yılları arasında bas gitarist Raci Pişmişoğlu ile İzmir Caz Beşlisi'ni kurup birçok konserler, Hülya Tunçağ ve Ümit Tunçağ ile birlikte TV'de caz programları ve çeşitli aktiviteler yapmıştır.

İzmir Caz Beşlisi, tüm bu aktivitelerde; jazz, jazz-rock, fusion müzikleri icra etmiştir. 1986-1987 sezonunda Barış Manço-Kurtalan Ekspres'den ayrılmıştır ve İzmir Caz Beşlisi dışında müzik yaşamına devam etmiştir. 1988 yılında eşi Dilaram Gidel ile evlenmiştir. İzmir'de kendi stüdyosunu açıp sahne çalışmalarına son vermiştir. 1990 yılında İzmir Yamaha Promotional Music School'un müzik direktörü olmuştur. Aynı yıl "Kuşadası Altın Güvercin Müzik Yarışması'nda büyük orkestra aranjmanı yapmış ve "İki Gözüm İki Çeşme" parçası, Suavi Andaç yorumu ile finale kalmışlardır. Tüm bunların dışında Yamaha Band ve Yamaha Junior Band'i kurmuş ve Mrs. Sunamoto, Mrs. İjima gibi Japon klavye virtüözleri ile birlikte workshoplar, konserler yapmıştır. 1990 Ekim ayında sevgili oğlu Emir Gidel dünyaya gelmiştir. Kendisi şu anda Kanada'da film sektöründe çalışmaktadır. 1995 TRT Altın Anten Pop Müzik Beste Yarışması'nda İsmet Tezcan bestesi, Serap Tamay yorumuyla finale büyük orkestra aranjmanı ile katılmıştır. 1997 yılında "Tual" grubunun ilk albümünün ön çalışmalarını ve aranjmanlarını yapmıştır. Yine 1997 yılında "Protam" adlı bir müzik şirketinde müzik direktörü olarak yer almış ve 16 kişilik bir orkestra kurmuştur.

2000 yılında Barış Manço'nun ölümünden sonra tekrar Kurtalan Ekspres'e girmiş fakat ne yazık ki aradığını bulamamıştır. Son 20 yıl, müzik hayatını gençlere adamış ve usta-çırak ilişkisi içinde mentorluk da yapmış, müzik dünyasına birçok profesyonel müzisyen yetiştirmiştir. Son bir yıldır pandemi dolayısıyla ve ayrıca müziğin bittiğine inandığı için tüm müzik çalışmalarını sonlandırmıştır.

Yeni nesil caz sahnesi

Yeni nesil caz sahnesi, geniş ufukların tek potada eritildiği ve farklı müzik türleriyle eklektik bağların kurulduğu üretimlere ev sahipliği yapıyor. 2010'larla birlikte yeni bir ivme kazanan ve birçok genç ve heyecanlı müzisyenin prestijli ödüller kazandığı, dünya turnelerine çıktığı ve yüksek satış rakamlarına ulaşan albümler yayınladığı cazın yeni jenerasyonundan öne çıkanları kısaca tanıyalım.

Christian Scott aTunda Adjuah

Christian Scott, efsanevi Kral Oliver ve Louis Armstrong ile başlayan Wynton Marsalis, Terence Blanchard ve Nicholas Payton ile devam eden yeni nesil New Orleans trompetçilerini temsil ediyor. Trompetçi, Boston'daki Berklee College of Music'te eğitim aldı ve sıcak tonu ve alışılmadık yuvarlak notaları anında tanınabilir. McCoy Tyner, Prince, Marcus Miller, Eddie Palmieri, Mos Def, Thom Yorke ve Solange Knowles ile birlikte çalıştıktan sonra, şimdi caz füzyonunun pin-up çocuğu oldu. Büyükbabası, Siyah Kızılderililerin dört kabilesini yöneten ikonik Büyük Şef Donald Harrison Sr.

Louisiana trompet tonunu hip hop, soul ve caz üzerinden birbirine bağladı ve 10 yıl önce "Rewind That" (2006) albümüyle ortaya çıktı.
Döneminin ötesinde işlere imza atan bir trompetçi, cazın onurlu ödüllerinden olan Edison'u iki kez, 2016'da ise yılın yenilikçi ödülünü kazandı. 2020 albümü "Axiom" tek kelimeyle bir müzik söleni. Her türün ustaca harmanlandığı bir caz külliyatı gibi.. Henüz 35'inde böylesine bir müzik olgunluğuna erişmek herkesin harcı değil. Cazın klişelerini kıran Scott, son olarak Robert Glasper öncülüğünde kurulan süpergrup R+R=Now'la harikalar yarattı. Issız bir adaya giderken yanına alacağı albümler arasında Radioheads'ten "King of Limps" ve Bjork'ten "Vespertine" var. Onun ufkunu genişleten albümler.

Shabaka Hutchings

Hutchings, 2010'ların başında İngiliz caz sahnesinde ortaya çıktığından beri, bu türün izleyici kitlesi kıyaslanmayacak ölçüde değişti. Ücretli konservatuarlar yerine London's Tomorrow's Warriors gibi taban örgütlerinin eğittiği, eylemlerin öncülüğünü yaptığı bu yeni sanatçılar grubu, davulcu Moses Boyd ve anahtar oyuncusu Joe Armon-Jones, doğaçlama müzikle daha genç bir izleyici kitlesini baştan çıkardı.

Swing geleneği kadar farklı miraslarının, çok kültürlü etkilerini de içine alan bir caz yapısı içindeler. Spiritüel caz denilebilecek karmaşık bir yapı. Mercury adaylıkları tarafından kutsanan Hutchings, bu yeni nesil için bir figür haline geldi, Kendrick Lamar işbirlikçisi Kamasi Washington gibi festival ana sahnelerine oynayan ruhani bir lider oldu. Geçtiğimiz yıl Jazz FM Ödülleri'nde halk oylamasıyla "İngiltere'de Yılın En İyi Caz Müzisyeni" ödülüne layık görüldü.

Yissy Garcia

Latin caz, R&B, funk ve Afro-Cuban esintilerini bir araya getiren İngiltere'de günümüz caz sahnesinde önemli yer tutan isimlerden biri Yissy Garcia. Perküsyondaki hakimiyeti yanında kompozisyonlarıyla da öne çıkıyor. Bandancha isimli orkestrasıyla türler arasında sınırsızca dolaşmaktan kendini alıkoymayan Yissy, davullara olan ilgisi memleketi Cayo Hueso'da ve aynı zamanda davulcu olan babası Bernardo García'nın etkisiyle başladı. Küçüklüğünden beri perküsyonist olmak istediğini biliyordu. Son albümü Verona Groove'u bir kere dinleyin "hastası" olacaksınız.

Moses Boyd

Moses Boyd bir caz davulcusu. Besteciliği ve yapımcılığı onu daha ön plana atıyor. 2015 yılında MOBO Ödülleri'nde "Yılın En İyi Caz Sanatçısı" seçilen Moses Boyd, İngiltere'nin yeni caz dehası olarak adlandırıldığında, henüz kariyerinin başlarındaydı. Birçok farklı disiplinden müzisyenle iş birlikleri yaparak müzikal ufkunun ne denli geniş olduğunu ispat eden Boyd, sıcak akustik tonları fırtınalı elektronik örneklerle ustaca birleştiren yetenekli bir yapımcı. İkinci son albümü "Dark Matter" Mercury adaylığı aldı.

Zevkli melodilerini "Nommos Descent" şarkısında olduğu gibi el alkışları, tuşlar ve dalgalı bas katmanlarıyla gizleyebilir. Boyd'u bir sanatçı olarak belirleyen etiket, canlı performans özgürlüğü, caz doğaçlamasının girift enerjisini, orkestralı bir stüdyo prodüksiyonuna dönüştürebilme yeteneği.

Marquis Hill

Amerikalı trompetçi ve besteci Marquis Hill, günümüz Chicago caz sahnesinin en özel figürlerinden biri. De Paul University'de "Jazz Pedagogy" yüksek lisansı yapmış olan Hill, 20'li yaşlarının başlarında şehrin önemli müzisyenleriyle birlikte sahne almaya başladı. Meditatif yönü kuvvetli bir müzisyen, örneğin son albümünde burçları inceliyor.

KADININ MELODİK DİRENİŞİ

Belma Alper Uğurlu

Dünya müzik tarihinde niçin erkek besteci, söz yazarı, orkestra şefi ve müzisyen kadar kadın olmadığını düşünüp sorguladığımızda karşımıza çok tanıdık engeller çıkıyor. Duygusal yapısını mantığı ile harmanlayabilen, zarafeti ile doğanın üretken kaynağını oluşturma özelliğini bir arada bulunduran kadınlar müzikte neredeler? Yunan kültüründe dans ederek şarkısını söyleyen ve Bizans kültüründe içinin sesini kendi aralarında haykırmaya çalışan kadınlar, engellemelerin, sıkışmışlığın baskısını bireysel olarak yırtma başarısına sahip olsalar da 1990 larda kadın akımları ile tepkisel olarak kendilerini göstermeye çalışırlar. Bu kadın akımlarının ana çıkış noktası kadınlara söylemek, kadınlarla söylemek ve kadınları bir araya getirmek olarak bilinir. Kendilerini sahnede olduğu sürede makyajından kıyafetine kadar eleştiriye durmuş bir erkek dinleyici kitlesi olmasından dolayı yaşadıkları rahatsızlıkları ifade etmenin bir yolu olarak seçmişlerdir kız gücü akımlarını.

Hayatın hangi alanında olursa olsun kadınları sınırlayan, giyim kuşamına, oturup kalkmasına karışan erkeklere eğitim vermek şarttır. Cinsiyet ayrımcılığını bir kenara bırakmaları, kadını insan olarak görmeleri, bu alanda kişisel gelişim çalışmalarına katılmaları, değişime açık olmaları için öncelikle erkek çocuğu sahibi annelere ve babalara çok iş düşmektedir.

Kadınlar insan olmanın verdiği duygularla müziğe asla kayıtsız kalamamış, Ortaçağ'da beste yapmak yasak olmasına rağmen gizli gizli bestelerini yapmıştır. Bu dönemde Halk Kültürüne daha yakın bir çizgide olan kadınlar 18 ve 19. yy da klasik müziğin içinde yer almaya başlamışlardır.

Ancak burada da önemli bir sorunla karşılamışlardır. Beste yapmanın temel eğitimi olan kompozisyon eğitiminin kadınlara verilmemesi, kadınların müzik eğitiminin çok daha sınırlı bir alana ve çalgı seçimine sıkıştırılmış olması müzikte üretkenliği sınırlamıştır. Melodileri ritimlerle doğru biçimde bir araya getirmeyi akademik eğitimle öğrenemeyen kadınların yaptıkları besteler küçümsenmiş ve çoğu gün yüzüne dahi çıkarılmamıştır.

Kadınlar sadece kendilerini ifade etme konusunda değil, içinde bulundukları koşullara dayanma konusunda da oldukça zorlu savaşlar vermişlerdir.

8 Mart 1850 yılında bir tekstil fabrikasında 120 kadın işçi çalışan haklarını savunmak isterken cayır cayır yanışı hafızalardan silinmemişken kadınlar, 1870 lerden sonra ancak Avrupa'da konservatuvarlarda kompozisyon eğitimi almaya başladılar. Bununla birlikte eserleri kayda alınan, çalınan ve ünlenmesi için fırsat tanınan kadın sayısı da oldukça azdı. Kadınlar kendilerini ifade edebilmek için daima erkek egemen toplumun baskısını üzerlerinde hissettiler. Dünya üzerinde kadınların müzikteki aktiviteleri daima engellenmiş olsa da daha sonraları bu engellemeler büyük ölçüde destekle yer değiştirmiştir. Türk kadın besteciler kendileriyle yapılan röportajlarda yurt dışında beste yapmanın, çalmanın çok daha kolay olduğunu, üretmek için gerekli maddi ve psikolojik ortamı yurt dışında daha rahat yakaladıklarını belirtmektedirler. Bu yüzdendir ki kadın bestecilerimizin birçoğu ya yurt dışında ya da yurt dışıyla bağlantılı olarak çalışmaktadırlar.

Türk pop müziğinde Ajda Pekkan, Aysel Gürel, Selda Bağcan ve Sezen Aksu gibi daha birçok isim bestelerıyle hayatımızın içinde yer almaktadırlar. Sadece kadın oldukları için çektikleri zorlukları tahmin etmek hiç de zor değil. Bununla birlikte Türk kadınlarının dünya müzik tarihine imza atabilme kapasiteleri olduğu gerçeğini, uluslararası düzeyde kabul gördüklerini, kraliyet müzik akademilerinde çaldıklarını, pek çok değerli platformda ders verdiklerini de önce kendi toplumumuza ve sonra tüm dünyaya duyurmak ulusal görevimiz olmalıdır. Gönül istiyor ki hafızamızdaki isimler İdil Biret, Suna Kan, Güher-Süher Pekinel kardeşler ile sınırlı kalmasa, Füsun Köksal, Zeynep Gedizlioğlu gibi daha nice bestecilerimizi tanıma ve onlarla gurur duyma şansı tanınsa, okullarımıza Semiha Berksoy, Sıdıka Özdil gibi isimler verilse, çocuklarımız, gençlerimiz bu isimlerden feyz alsa. Unutulmamalıdır ki kadının desteklendiği, ön plana çıkarıldığı toplumlar daima güçlenmeye, yükselmeye, çağdaş medeniyetlerle birlikte boy göstermeye devam edecektir. Ulu önderimizin şu sözleri bize rehber olmalıdır:

"Bizim dinimiz hiçbir vakit kadınların erkeklerden geri kalmasını talep etmemiştir." "Daha emin ve daha doğru olarak yürüyeceğimiz bir yol vardır: Büyük Türk kadınını çalışmamıza ortak kılmaktır."

TÜRKİYE **İZMİR** BUCA - GAZİEMİR - ALSANCAK - ESENDERE - URLA - KONAK - MANAVKUYU **MANİSA** MERKEZ - UNCUBOZKOY
MERSİN YENİŞEHİR **SAKARYA** SERDİVAN **TRABZON** MERKEZ **ANKARA** ÇUKURAMBAR **DENİZLİ** MERKEZ **GAZİANTEP** FORUM AVM
İSTANBUL BEYLİKDÜZÜ - BAHÇEŞEHİR **AYDIN** MİMAR SİNAN - KUŞADASI **ISPARTA** ÇÜNÜR **ŞANLIURFA** KARAKÖPRÜ **ELAZIĞ** MERKEZ
KUVEYT AL KOUT AVM

ÇOK YAKINDA . . . TÜRKİYE **İZMİR** BOSTANLI **MARMARİS** **BATMAN** **SAMSUN**
İSTANBUL BAYRAMPAŞA - MİMAROVA - MİHRABAT - KARTAL - ŞEKERPINAR **AYDIN** DİDİM **FRANSA** PARIS
İNGİLTERE LONDRA **DUBAİ** DUBAI MALL **KATAR** **ALMANYA** BERLIN

CAMP D'ETE

Mon Atelier

Fransızca Yaz Kampı

Frankofon gençler için,tamamı fransızca gerçekleşecek birbirinden renkli etkinlikler...

1 - 11 AĞUSTOS 2021

MARMARA EĞİTİM KÖYÜ (MARMA HOTEL)

@MONATELİERİSTANBUL

0544 113 10 30